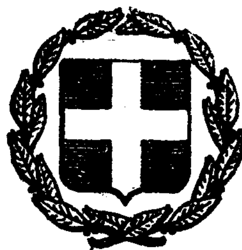

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1984

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
111

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1469

Ασφάλιση ομογενών, τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων της νομοθεσίας του ΙΚΑ και ρύθμιση διαφόρων ασφαλιστικών θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.

Προαιρετική ασφάλιση ομογενών — Αναγνώριση απασχόλησης ομογενών.

'Αρθρο 1.

1. 'Ελληνες υπήκοοι ως και ομογενείς εγκαταστημένοι σε χώρες της αλλοδαπής δικαιούνται να υπαχθούν προαιρετικά στην ασφάλιση ειδικού λογαριασμού συντάξεων, ο οποίος συνιστάται με το νόμο αυτόν στο Ίδρυμα κοινωνικών ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.), με την ονομασία «Ειδικός Λογαριασμός Ασφάλισης Ελλήνων Εξωτερικού».

2. Η ασφάλιση της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από την πρώτη του μήνα μέσα στον οποίο υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο η σχετική αίτηση, ανεξάρτητα από επαγγελματική απασχόλησή του. Η ασφάλιση αυτή μπορεί να συνεχιστεί και μετά την εγκατάσταση στην Ελλάδα, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει χρόνο ασφάλισης τριακοσίων (300) ημερών από την έναρξή της και δεν απασχολείται σε εργασία για την οποία ασφαλίζεται υποχρεωτικά σε οποιοδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης.

3. Ο ασφαλισμένος υποχρεούται να καταβάλλει το σύνολο της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη του κλάδου συντάξεων του Ι.Κ.Α. που ισχύει κάθε φορά. Για τον υπολογισμό της εισφοράς αυτής ο ασφαλισμένος δικαιούται να επιλέξει μία από τις ασφαλιστικές κλάσεις του άρθρου 37 του Α.Ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179), όπως ισχύουν κάθε φορά (τεκμαρτά ημερομίσθια), στις οποίες αντιστοιχεί το ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύει την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, πολλαπλασιαζόμενο με συντελεστή 1 ή 1,5 ή 2 ή 2,5 ή 3 (ασφαλιστικές κλάσεις 1η, 2η, 3η, 4η και 5η αντίστοιχα).

Ο ασφαλισμένος μπορεί, με έγγραφη δήλωσή του, να μεταβάλλει ασφαλιστική κλάση και να κατατάσσεται κάθε φορά στην αμέσως ανώτερη ή στην αμέσως κατώτερη ασφαλιστική κλάση του προηγούμενου εδαφίου. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκεί ο ασφαλισμένος μετά τη συμπλήρωση τριετίας σε κάθε ασφαλιστική κλάση. Η νέα κατάταξη θα ισχύει από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους από την υποβολή της σχετικής δήλωσης.

4. Με επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 8 του νόμου αυτού, για την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν στη μεταβολή ασφαλιστικού φορέα (διαδοχική ασφάλιση) ο Ειδικός Λογαριασμός της παραγράφου 1 θεωρείται ως οργανισμός κύριας ασφάλισης.

5. Η διαδικασία αναγνώρισης του δικαιώματος ασφάλισης, ο τρόπος, ο χρόνος και το νόμισμα καταβολής των εισφορών καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή αυτού του άρθρου καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του ΙΚΑ.

'Αρθρο 2.

1. Οι διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 4 του Ν. 1358/1983 (ΦΕΚ 64) εφαρμόζονται και στα πρόσωπα που ασφαλίζονται κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου, εφόσον έχουν στρατιωτική υπηρεσία στις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις, στα σώματα ασφαλείας, στο λιμενικό σώμα και στο πυροσβεστικό σώμα. Η εισφορά εξαγοράς του χρόνου που αναγνωρίζεται κατά το προηγούμενο εδάφιο υπολογίζεται με βάση την ασφαλιστική κλάση της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, στην οποία έχει υπαχθεί ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης αναγνώρισης.

2. Οι ασφαλισμένοι της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου, οι οποίοι κατά την έναρξη ισχύος του έχουν συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας τους, δικαιούνται να αναγνωρίσουν ως χρόνο ασφάλισης μέχρι χίλια (1.000) ημερομίσθια, που θα λαμβάνονται υπόψη για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης μόνο λόγω γήρατος και θανάτου. Η σχετική αίτηση για την αναγνώριση του κατά το προηγούμενο εδάφιο χρόνου πρέπει να υποβληθεί μέσα σε δύο χρόνια από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου. Για την εξαγορά του παραπάνω χρόνου καταβάλλεται επί χρόνο ίσο με τον αναγνωριζόμενο η εισφορά της 2ης ασφαλιστικής κλάσης της παρ. 3 του άρθρου 1 του παρόντος. Οι διατάξεις των τεσσάρων τελευταίων εδαφίων της παραγράφου 2 του άρθρου 6 εφαρμόζονται ανάλογα και στην προκειμένη περίπτωση.

'Αρθρο 3.

1. Για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας ή γήρατος των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 1 απαιτείται η συμπλήρωση του χρόνου ασφάλισης που προβλέπεται εκάστοτε για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος από τον κλάδο συντάξεων του ΙΚΑ. Εάν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης υπαγωγής στην ασφάλιση, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 1, ο ασφαλισμένος είναι ανάπηρος, λόγω πάθησης ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, με ποσοστό ανατομοφυσιολογικής βλάβης 50% και άνω, δεν θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης για την πάθηση ή βλάβη ή εξασθένηση αυτή. Η διαδικασία διαπίστωσης της προϋπό-

θεσης του προηγούμενου εδαφίου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του ΙΚΑ.

2. Για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης σε περίπτωση θανάτου προσώπων, που ασφαλίζονται κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1, απαιτείται η συμπλήρωση του χρόνου ασφάλισης που προβλέπεται για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης λόγω θανάτου από τον κλάδο συντάξεων του ΙΚΑ.

3. Για τον υπολογισμό της σύνταξης λαμβάνεται ως βάση το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ασφαλιστικής κλάσης στην οποία κατατάσσεται ο ασφαλισμένος βάσει του πηλίκου της διαίρεσης του συνολικού ποσού των κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 1 τεκμαρτών αποδοχών των τελευταίων πέντε (5) ημερολογιακών ετών ασφάλισης δια του αριθμού των ημερών ασφάλισης αυτής της περιόδου.

Για τον προσδιορισμό των παραπάνω τεκμαρτών αποδοχών λαμβάνονται υπόψη τα κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για συνταξιοδότηση τεκμαρτά ημερομίσθια των ασφαλιστικών κλάσεων στις οποίες είχε υπαχθεί ο ασφαλισμένος κατά τη διάρκεια της πενταετίας.

4. Οι σχετικές με την καταβολή κατώτατων ορίων σύνταξης διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ εφαρμόζονται και στα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 1 μόνο εφόσον αυτά έχουν πραγματοποιήσει στην υποχρεωτική ή στην κατά το άρθρο 41 του Α.Ν. 1846/51 προαιρετική ασφάλιση του ΙΚΑ ή άλλου οργανισμού κύριας ασφάλισης 3.000 τουλάχιστον ημέρες ασφάλισης. Για τον υπολογισμό του χρόνου, που διανύθηκε σε οργανισμούς στους οποίους η ασφάλιση καθορίζεται σε μήνες ή έτη, ο ασφαλισμένος θεωρείται ότι πραγματοποίησε 25 ημέρες κάθε μήνα ή 300 ημέρες κάθε έτος ασφάλισης.

5. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι ισχύουσες κάθε φορά συνταξιοδοτικές διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ.

Άρθρο 4.

1. Πόροι του Ειδικού Λογαριασμού Ασφάλισης Ελλήνων Εξωτερικού είναι:

α) Οι εισφορές των ασφαλισμένων κατά το άρθρο 1 αυτού του νόμου.

β) Κάθε πρόσοδος από την περιουσία του.

γ) Κάθε έσοδο από δωρεά, κληρονομιά, κληροδοσία ή άλλη αιτία.

2. Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης καταβολής της εισφοράς υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού το ποσό αυτής επιβαρύνεται με τις ίδιες προσαυξήσεις που επιβάλλονται στις καθυστερούμενες εισφορές του Ι.Κ.Α. Καθυστέρηση καταβολής της εισφοράς μεγαλύτερη από 12 μήνες, από τότε που είναι απαιτητή, συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος ασφάλισης για το χρόνο που δεν καταβλήθηκαν εισφορές.

3. Ο Ειδικός Λογαριασμός διοικείται από τα όργανα διοίκησης του Ι.Κ.Α. Η διαχείριση του Ειδικού Λογαριασμού ενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις για τη διαχείριση της περιουσίας του Ι.Κ.Α. και είναι χωριστή από τη διαχείριση των πόρων, δαπανών και παροχών του Ι.Κ.Α.

4. Ο προϋπολογισμός και απολογισμός του Ειδικού Λογαριασμού συντάσσεται χωριστά και εγκρίνεται όπως ο προϋπολογισμός και απολογισμός του Ι.Κ.Α. Με την ίδια διαδικασία ενεργούνται κάθε φορά και οι αναγκαίες μεταβολές στον προϋπολογισμό του Ειδικού Λογαριασμού.

5. Για τον έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης του Ειδικού Λογαριασμού και την επένδυση των διαθέσιμων κεφαλαίων του εφαρμόζονται οι διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α.

6. Με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Κ.Α., καθορίζεται κάθε λεπτομέρεια σχετική με τη λειτουργία του Ειδικού Λογαριασμού, καθώς και το ποσό που θα εισπράττει το Ι.Κ.Α. για δαπάνες διοίκησης.

Άρθρο 5.

1. Έλληνες υπήκοοι ως και ομογενείς που είχαν εγκατασταθεί στην αλλοδαπή και επαναπατρίσθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του άρθρου αυτού, μπορούν να αναγνωρίσουν το χρόνο απασχόλησής τους στην αλλοδαπή ως χρόνο ασφάλισης για κύρια σύνταξη, εφόσον:

α) Ο χρόνος που αναγνωρίζεται δεν είχε διανυθεί σε χώρες της ΕΟΚ ή σε χώρες με τις οποίες η Ελλάδα συνδέεται με διμερή ή πολυμερή σύμβαση κοινωνικής ασφάλισης, εκτός αν ο χρόνος απασχόλησης στις χώρες αυτές για οποιοδήποτε λόγο δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για απόκτηση δικαιώματος απόληψης περιοδικής παροχής από τις παραπάνω συμβάσεις ή τον οικείο κανονισμό της Ε.Ο.Κ.

β) Δεν λαμβάνουν σύνταξη από οποιοδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης της ημεδαπής.

γ) Έχουν πραγματοποιήσει στην υποχρεωτική ασφάλιση κλάδου συντάξεων οποιουδήποτε οργανισμού κύριας ασφάλισης ή του δημοσίου χίλιες (1.000) τουλάχιστον ημέρες ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, εκτός αν κατά τον επαναπατρισμό τους είχαν συμπληρώσει το 60ό έτος της ηλικίας τους, οπότε απαιτούνται 500 μόνο ημέρες ασφάλισης.

Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 3 εφαρμόζεται ανάλογα και στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου.

2. Για την αναγνώριση του χρόνου απασχόλησης της προηγούμενης παραγράφου οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να υποβάλουν αίτηση μέσα σε τρία έτη από την έναρξη της ισχύος αυτού του νόμου ή από τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων ασφάλισης της περίπτωσης γ΄ της προηγούμενης παραγράφου. Το δικαίωμα αναγνώρισης της προηγούμενης παραγράφου παρέχεται και στα, κατά τη νομοθεσία του οικείου φορέα, μέλη της οικογενείας του δικαιούχου.

3. Αρμόδιος φορέας για την αναγνώριση του χρόνου απασχόλησης είναι το Ι.Κ.Α. για τους μισθωτούς, καθώς και για όσες άλλες κατηγορίες ασφαλίζονται σ' αυτό και ο αντίστοιχος φορέας κύριας ασφάλισης για τους αυτοτελώς απασχολούμενους ή ελεύθερους επαγγελματίες.

Αμφισβητήσεις που μπορεί να δημιουργηθούν στην εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου θα επιλύονται με αποφάσεις του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Ο αναγνωριζόμενος χρόνος απασχόλησης δεν μπορεί να περιλαμβάνει χρόνο προηγούμενο της σύστασης του οικείου ελληνικού ασφαλιστικού φορέα, ούτε να θεωρείται ως χρόνος που διανύθηκε σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα ή άλλο ειδικό καθεστώς συνταξιοδότησης.

Για τη συμπλήρωση του χρόνου ασφάλισης που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου 10 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ 189) δεν λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος που αναγνωρίζεται συντάξιμος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

5. Με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται τα στοιχεία και δικαιολογητικά που αποδεικνύουν την απασχόληση στην αλλοδαπή.

Άρθρο 6.

1. Για την αναγνώριση του χρόνου ασφάλισης σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο καταβάλλεται εισφορά εξαγοράς κατά τις ακόλουθες διακρίσεις:

α) Όσοι αναγνωρίζουν χρόνο ασφάλισης στον κλάδο συντάξεων του Ι.Κ.Α. θα καταβάλουν, για κάθε αναγνωριζόμενη ημέρα, ποσό ίσο με το άθροισμα των οικείων εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη που αναλογούν στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη.

β) Όσοι αναγνωρίζουν χρόνο ασφάλισης στον κλάδο συντάξεων των οργανισμών που ασφαλίζουν αυτοτελώς απασχολούμενα πρόσωπα ή ελεύθερους επαγγελματίες θα καταβάλουν, για κάθε αναγνωριζόμενο μήνα ή χρόνο, τις εισφορές που αντιστοιχούν στην κατώτατη ασφαλιστική κλάση ή κατηγορία που ισχύει στον οικείο φορέα ή, όπου δεν προβλέπονται ασφαλιστικές κλάσεις ή κατηγορίες, τη μηνιαία τακτική εισφορά.

2. Το συνολικό ποσό της εισφοράς των εδαφίων α και β της προηγούμενης παραγράφου υπολογίζεται βάσει του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη για το Ι.Κ.Α. ή βάσει της ασφαλιστικής κλάσης ή κατηγορίας ή τακτικής μηνιαίας εισφοράς για τους άλλους φορείς κύριας ασφάλισης, όπως ισχύουν κατά το χρόνο συμπλήρωσης των δικαιολογητικών που θα οριστούν με την, κατά την παρ. 5 του άρθρου 5, απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Το ποσό της εισφοράς θα καταβάλλεται, με επιλογή του ενδιαφερομένου, είτε εφάπαξ, μέσα σε τρεις μήνες από την κοινοποίηση σ' αυτόν της σχετικής απόφασης αναγνώρισης και εξαγοράς προϋπηρεσίας, είτε σε ισόποσες μηνιαίες δόσεις ισάριθμες με τους μήνες που αναγνωρίζονται, οι οποίες δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις εβδομήντα δύο (72). Σε περίπτωση καταβολής της εισφοράς σε δόσεις το ποσό αυτής αναπροσαρμόζεται για το υπολειπόμενο ανεξόφλητο ποσό, ύστερα από κάθε μεταβολή του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη για όσους αναγνωρίζουν χρόνο ασφάλισης στο Ι.Κ.Α. ή του ποσού της ασφαλιστικής κλάσης ή κατηγορίας ή τακτικής ή μηνιαίας εισφοράς για όσους αναγνωρίζουν χρόνο ασφάλισης στους άλλους φορείς. Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί μέχρι το τέλος του μεθεπόμενου μήνα από την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της σχετικής απόφασης αναγνώρισης και εξαγοράς προϋπηρεσίας. Καθυστέρηση δόσης περισσότερο από ένα μήνα από τότε που έγινε απαιτητή επιβαρύνεται με τα πρόσθετα τέλη, που προβλέπονται από τη νομοθεσία κάθε οργανισμού.

3. Η απόφαση για την αναγνώριση και εξαγορά προϋπηρεσίας, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, πρέπει να εκδοθεί μέσα σε τρείς μήνες από τη συμπλήρωση των δικαιολογητικών.

4. Το συνταξιοδοτικό δικαίωμα των προσώπων του προηγούμενου άρθρου γεννάται και η σύνταξη καταβάλλεται από την πρώτη του επόμενου μήνα από την ολοσχερή εξόφληση της οφειλής που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

'Αρθρο 7.

Η σύνταξη των προσώπων του άρθρου 5 υπολογίζεται βάσει της ασφαλιστικής κλάσης που αντιστοιχεί στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη, για όσους αναγνώρισαν χρόνο ασφάλισης στο Ι.Κ.Α., ή βάσει της ασφαλιστικής κλάσης ή κατηγορίας ή τακτικής μηνιαίας εισφοράς επί των οποίων υπολογίστηκε το ποσό της εισφοράς εξαγοράς για τους λοιπούς ασφαλιστικούς φορείς. Εάν τα πρόσωπα αυτά πραγματοποίησαν 1.500 τουλάχιστον ημέρες ασφάλισης, κατά οποιοδήποτε τρόπο, σε περίοδο μεταγενέστερη του επαναπατρισμού τους, για τον υπολογισμό της σύνταξης εφαρμόζονται οι διατάξεις της νομοθεσίας του οικείου φορέα.

Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 3 εφαρμόζονται ανάλογα και στην προκειμένη περίπτωση.

'Αρθρο 8.

1. Σε περίπτωση σύναψης ή επέκτασης διμερών ή πολυμερών συμβάσεων κοινωνικής ασφάλισης τα πρόσωπα των παραγράφων 1 των άρθρων 1 και 5 του παρόντος νόμου θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν το χρόνο της προαιρετικής ασφάλισης ή το χρόνο που αναγνωρίζεται συντάξιμος με τις διατάξεις του άρθρου 5 του νόμου αυτού, είτε για την προσαύξηση της σύνταξής τους, είτε για τη θεμελίωση αυτοτελούς δικαιώματος σύνταξης.

2. Με προεδρικά διατάγματα, που θα εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, θα ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες της εφαρμογής της προηγούμενης παραγράφου.

'Αρθρο 9.

1. Το συνταξιοδοτικό δικαίωμα των προσώπων των άρθρων 1 και 5 δεν γεννάται πριν από τη μόνιμη εγκατάσταση του δικαιούχου στην Ελλάδα.

2. Η καταβολή της σύνταξης που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5, 6 και 7 του νόμου αυτού αναστέλλεται για όσο χρόνο ο δικαιούχος διαμένει στην αλλοδαπή περισσότερο από έξι (6) συνολικά μήνες κάθε χρόνο.

3. Πρόσωπα που συνταξιοδοτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3 και 7 του νόμου αυτού υπάγονται στην ασφάλιση του κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητας του Ι.Κ.Α. ή του οικείου φορέα ασφάλισης, σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις ασφάλισης συνταξιούχων κατά της ασθένειας.

4. α. Τα πρόσωπα, που έχουν ασφαλιστεί στον κατά το άρθρο 1 του παρόντος Ειδικό Λογαριασμό Ασφάλισης Ελλήνων Εξωτερικού μπορούν με αίτησή τους να υπαχθούν και στην ασφάλιση του κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητας σε είδος του ΙΚΑ για τη χορήγηση σ' αυτά και στα κατά το άρθρο 33 του Α.Ν. 1846/1951 μέλη της οικογένειάς τους των παροχών του κλάδου αυτού, κατά τη διάρκεια της μόνιμης ή προσωρινής παραμονής τους στην Ελλάδα.

β. Η ασφάλιση αυτή αρχίζει από την 1η του επόμενου μήνα από εκείνον, μέσα στον οποίο υποβάλλεται η σχετική αίτηση και μπορεί να συνεχιστεί και μετά την εγκατάσταση στην Ελλάδα, εφόσον ο ασφαλισμένος δεν απασχολείται σε εργασία για την οποία ασφαλίζεται υποχρεωτικά για ασθένεια.

γ. Ο ασφαλισμένος υποχρεούται να καταβάλει στο ΙΚΑ για κάθε ημέρα ασφάλισης ποσό ίσο με το άθροισμα της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη του κλάδου παροχών ασθένειας σε είδος του ΙΚΑ, που αναλογεί στην 2η κλάση της παρ. 3 του άρθρου 1 του παρόντος.

Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης καταβολής της εισφοράς, αυτή επιβαρύνεται με τις προσαυξήσεις που προβλέπονται για τις καθυστερούμενες εισφορές του ΙΚΑ. Καθυστέρηση καταβολής τις εισφοράς περισσότερο από 4 μήνες από τότε που είναι απαιτητή συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος ασφάλισης για το χρονικό διάστημα που δεν καταβλήθηκαν εισφορές.

δ. Για τη χορήγηση των παροχών του κλάδου απαιτείται η πλήρωση των προϋποθέσεων που προβλέπουν οι οικείες διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ.

ε. Η παρ. 5 του άρθρου 1 του παρόντος εφαρμόζεται ανάλογα και για την ασφάλιση της παραγράφου αυτής.

'Αρθρο 10.

Οι διατάξεις των Ν.Δ. 4377/1964 (ΦΕΚ 174), 4378/1964 (ΦΕΚ 174), 4577/1966 (ΦΕΚ 230) και 4581/1966 (ΦΕΚ 236), όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, που ρυθμίζουν διαφορετικά την αναγνώριση και εξαγορά προϋπηρεσίας των επαναπατρισθέντων από την Αίγυπτο, Τουρκία, Β. Ήπειρο και Ρουμανία, καταργούνται.

Συντάξεις που απονεμήθηκαν βάσει των διατάξεων που καταργούνται εξακολουθούν να καταβάλλονται, εκκρεμείς δε υποθέσεις βάσει αιτήσεων που υποβλήθηκαν εμπρόθεσμα κατά το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς κρίνονται κατά τις προϊσχύουσες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Τροποποίηση και συμπλήρωση νομοθεσίας ΙΚΑ.

'Αρθρο 11.

1. α) Συνιστάται στο ΙΚΑ κλάδος πρόσθετης προαιρετικής ασφάλισης για τη χορήγηση κατά τη λήξη της ασφαλιστικής σχέσης εφάπαξ παροχής. Στον κλάδο αυτόν έχει δικαίωμα ν' ασφαλίζεται κάθε ασφαλισμένος στο ΙΚΑ ή σ' άλλο ταμείο κύριας ασφάλισης άσχετα αν είναι υποχρεωτικά ή όχι ασφαλισμένος σε άλλο Ταμείο Προνοίας ή κλάδο Προνοίας ή σύστημα αποζημίωσης, εφόσον δεν έχει συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας του.

β) Με κανονισμό μπορεί να παρασχεθεί το δικαίωμα ασφά-

λισης στον κλάδο αυτόν και ομογενών ή ελλήνων πολιτών που κατοικούν ή διαμένουν λόγω εργασίας τους στο εξωτερικό.

γ) Με Π. Δ/γμα, που θα εκδοθεί μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, μπορεί να οριστεί ότι ο υπολογισμός και η καταβολή των εισφορών και των παροχών του κλάδου στα πρόσωπα της προηγούμενης περίπτωσης θα γίνεται με πρόβλεψη ρήτρας συναλλάγματος.

2. Με κανονισμό θα καθοριστούν τα θέματα τα σχετικά με τη σύναψη και τη διάρκεια της ασφαλιστικής σχέσης, οι ασφαλιστικές κλάσεις και οι καταβλητέες εισφορές, το ύψος και οι προϋποθέσεις χορήγησης των παροχών καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Στον κανονισμό αυτόν θα ληφθούν υπόψη οπωσδήποτε και οι εξής όροι και προϋποθέσεις:

α) Η εισφορά της πρόσθετης προαιρετικής ασφάλισης να βαρύνει αποκλειστικά τον ασφαλισμένο.

Προκειμένου περί μισθωτών ασφαλισμένων με σύμβαση που θα συνάπτεται μεταξύ ΙΚΑ και εργοδότη, μπορεί ο εργοδότης ν' αναλαμβάνει την υποχρέωση καταβολής των εισφορών της προαιρετικής ασφάλισης για τους μισθωτούς του με δικά του χρήματα.

β) Η εισφορά που θα καταβάλλεται θα ορίζεται σε πάγιο κατά μήνα ποσό για κάθε μια από τις ασφαλιστικές κλάσεις.

γ) Ο ασφαλισμένος θα μπορεί να επιλέξει την ασφαλιστική κλάση βάσει της οποίας θα καταβάλλει την εισφορά καθώς επίσης και να ενταχθεί σε ανώτερη κλάση κατά τη διάρκεια της ασφάλισης.

δ) Η έναρξη και η λήξη της διάρκειας της ασφάλισης θα καθορίζεται με το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, ο τύπος του οποίου θα ορίζεται από το ΙΚΑ.

ε) Σε περίπτωση μερικής διακοπής της καταβολής των εισφορών, πριν από τη λήξη της διάρκειας ασφάλισης, ο χρόνος διακοπής αφαιρείται από το χρόνο ασφάλισης.

Ως μερική διακοπή θεωρείται η διακοπή πληρωμής των εισφορών διάρκειας μέχρι 4 εξαμήνων με έγγραφη δήλωση μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη της διακοπής.

Η δήλωση γίνεται από τον ασφαλισμένο ή τον εργοδότη του σε περίπτωση ευθύνης του τελευταίου για την καταβολή των εισφορών.

στ) Σε περίπτωση ολικής διακοπής επιστρέφεται στον ασφαλισμένο μετά την πλήρωση των προϋποθέσεων πλήρους διακοπής το σύνολο των εισφορών χωρίς τόκους.

Ως ολική διακοπή θεωρείται η διακοπή πληρωμής εισφορών που δεν αναγγέλθηκε μέσα σε δύο μήνες ή που και αν αναγγέλθηκε διήρκεσε πέραν των 4 εξαμήνων.

ζ) Οι εισφορές ανατοκίζονται με επιτόκιο το τρέχον επιτόκιο ταμιευτηρίου. Κεφαλαιοποίηση των τόκων γίνεται στη λήξη κάθε εξαμήνου.

Η καταβολή των μηνιαίων εισφορών γίνεται μέχρι του τέλους του αντίστοιχου μήνα.

η) Σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου πριν από τη λήξη της διάρκειας ασφάλισης, αποδίδονται στους κατά τη νομοθεσία του Ι.Κ.Α. δικαιούχους του οι καταβληθείσες εισφορές και οι τόκοι.

θ) Οι παροχές του κλάδου θα οριστούν βάσει αναλογιστικής μελέτης, το δε ύψος τους θα τελεί σε συνάρτηση προς τις εισφορές που καταβλήθηκαν, το τρέχον επιτόκιο του ταμιευτηρίου, τη διάρκεια ασφάλισης και δεν θα μπορεί να μειωθούν μετά την έναρξη της ασφάλισης του ασφαλισμένου με μεταγενέστερες τροποποιήσεις του κανονισμού.

ι) Τα διαθέσιμα κεφάλαια του κλάδου κατατίθενται στην Τράπεζα της Ελλάδος και ανατοκίζονται με το επιτόκιο που ισχύει κάθε φορά για τις καταθέσεις επί προθεσμία στις ιδιωτικές τράπεζες.

3. Οι εισφορές που καταβάλλονται βάσει του άρθρου αυτού εκπίπτονται από το συνολικό εισόδημα του ασφαλισμένου, κατά τις διατάξεις της περίπτωσης δ' της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955 (ΦΕΚ 214).

4. Ο κανονισμός που προβλέπεται από το άρθρο αυτό θα εκδοθεί κατά τη διαδικασία πού καθορίζεται στη σχετική νομοθεσία του Ι.Κ.Α.

Άρθρο 12.

1. Στην παρ. 2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Προκειμένου περί μητέρων ασφαλισμένων του Ιδρύματος, η κατά τα ανωτέρω ασφάλιση συνεχίζεται και κατά το χρόνο επιδότησής τους από τον ΟΑΕΔ λόγω κυοφορίας και λοχείας. Οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη για την ασφάλιση των προσώπων αυτών υπολογίζονται επί του καταβαλλόμενου επιδόματος και παρακρατούνται απ' αυτό».

2. Στο τέλος της παραγράφου 10 του άρθρου 2 του Ν. 825/1978 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ομοίως με τους ίδιους όρους των προηγούμενων εδαφίων και τα υπόλοιπα μέλη του ανωτέρω συνεταιρισμού μπορούν να αναγνωρίσουν το χρόνο απασχόλησής τους στα εργοστάσια του συνεταιρισμού, ως χρόνο ασφάλισης στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α.».

3. Η παρ. 2 του άρθρου 20 του Ν. 997/1979 (ΦΕΚ 287) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι ανωτέρω 580 ημέρες εργασίας προσαυξάνονται ανά 175 κατά μέσο όρο για κάθε χρόνο, αρχής γενομένης από 1.1.1984 και μετά, μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των 4.050 ημερών εργασίας».

4. Η διάταξη που προστέθηκε στο τέλος της περίπτωσης α' του εδαφίου ε της παραγράφου 5 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951 με τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν. 1276/1982 αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση θεωρείται ως χρόνος απασχόλησης στα παραπάνω επαγγέλματα, τόσο για τον υπολογισμό των εισφορών όσο και για την εφαρμογή της διάταξης του εδαφίου αυτού, η αποχή από την εργασία, που οφείλεται σε κανονική άδεια ή ασθένεια και μέχρι ένα μήνα για κάθε περίπτωση (άδεια ή ασθένεια) κατ' ανώτατο όριο το χρόνο, των απασχολουμένων στα επαγγέλματα αυτά και κατά την οποία συνεχίζεται η εργασιακή σχέση και η υπαγωγή στην ασφάλιση σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις».

Άρθρο 13.

1. Η περίπτωση δ της παρ. 14 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, όπως προστέθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 5 του Ν. 825/1978, αντικαθίσταται ως εξής:

«δ. Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις των συνταξιούχων ή βοηθηματούχων του ΙΚΑ, οι οποίοι παίρνουν και άλλη σύνταξη από το Δημόσιο ή ΝΑΤ ή άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης ή και από το ΙΚΑ.

Αν όμως το άθροισμα αυτών των συντάξεων είναι μικρότερο του κατώτατου ορίου της καταβαλλόμενης από το ΙΚΑ σύνταξης αυξημένου κατά 25%, καταβάλλεται από το ΙΚΑ η διαφορά μεταξύ του αθροίσματος των συντάξεων και του αυξημένου κατά 25% κατώτατου ορίου σύνταξης, με εξαίρεση τις περιπτώσεις χορήγησης από το ΙΚΑ μειωμένης σύνταξης, οπότε καταβάλλεται η διαφορά μεταξύ του αθροίσματος των συντάξεων και του αυξημένου κατά 25% κατώτατου ορίου σύνταξης μειωμένου ανάλογα.

Σε καμιά πάντως περίπτωση το καταβαλλόμενο από το ΙΚΑ ποσό κάθε σύνταξης δε μπορεί να είναι μεγαλύτερο από το κατά περίπτωση πλήρες ή μειωμένο κατώτατο όριο. Ο σχετικός έλεγχος γίνεται κατά την απονομή της σύνταξης ή τη χορήγησης νέας παροχής κλάδου σύνταξης από το ΙΚΑ και κατά την 1η Απριλίου κάθε επόμενου έτους.

Το ποσό της διαφοράς καταβάλλεται για όλο το μέχρι της

επόμενης σύγκρισης χρονικό διάστημα αμετάβλητο, μη επηρεαζόμενο από τυχόν αυξομειώσεις των ποσών των συντάξεων στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα.

Προκειμένου για συντάξεις που απονέμονται κατ' εφαρμογή διμερών ή πολυμερών διεθνών συμβάσεων κοινωνικής ασφάλισης, το ποσό της σύνταξης που χορηγεί το ΙΚΑ είναι ίσο με το προβλεπόμενο από τις συμβάσεις ή τους κανονισμούς αυτών».

2. Ο πίνακας της παρ. 1α του άρθρου 9 του Ν. 825/1978 όπως προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 997/1979 συμπληρώνεται ως εξής:

ΠΙΝΑΚΑΣ

έτος έναρξης καταβαλλόμενης σύνταξης	ασφαλιστική κλάση
... ...	... ...
1976	XI ή XIII

3. Το βοήθημα τύπου σύνταξης που ορίζεται από την παρ. 7 εδάφιο γ' του άρθρου 1 του Ν.Δ. 465/1970 (ΦΕΚ 57) σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου και με την προϋπόθεση ότι με βάση το χρόνο ασφάλισής του δε θεμελιώνεται δικαίωμα για σύνταξη, μεταβιβάζεται στα μέλη οικογενείας του με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις, που μεταβιβάζεται και η σύνταξη.

Άρθρο 14.

1. Η παρ. 1β του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 5 παρ. 1 περ. 1β του Ν.Δ. 4104/1960, αντικαθίσταται ως εξής:

«1β. Ο ασφαλισμένος δικαιούται σύνταξης λόγω αναπηρίας αν έγινε ανάπηρος κατά την έννοια της επόμενης παραγράφου και πραγματοποίησε στην ασφάλιση χίλιες πεντακόσιες (1500) το λιγότερο ημέρες εργασίας μέσα στα δώδεκα (12) χρόνια τα αμέσως προηγούμενα από κείνο που έγινε ανάπηρος.

Εφόσον ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τη χρονική προϋπόθεση του προηγούμενου εδαφίου, δικαιούται σύνταξης αν πραγματοποίησε τριακόσιες (300) ημέρες εργασίας και δεν έχει υπερβεί το 21ο έτος της ηλικίας του. Το κατώτατο αυτό όριο των τριακοσίων ημερών εργασίας αυξάνεται ανά 100 ημέρες εργασίας κατά μέσο όρο για κάθε έτος μετά τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας και μέχρι τις 1500 ημέρες, οι οποίες όμως, αν ο ασφαλισμένος έγινε ανάπηρος μετά το 39ο έτος της ηλικίας του, προσαυξάνονται ανά 100 κατά μέσο όρο για κάθε έτος μετά τη συμπλήρωση του έτους αυτού, μέχρι να συμπληρωθεί ο αριθμός ημερών εργασίας που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου αυτού. Στις περιπτώσεις, που κατά τα ανωτέρω απαιτούνται περισσότερες από 1500 ημέρες εργασίας, πρέπει οι τριακόσιες απ' αυτές να έχουν πραγματοποιηθεί μέσα στην τελευταία πενταετία, πριν από την επέλευση της αναπηρίας, εκτός αν έχουν πραγματοποιηθεί οι ημέρες εργασίας, που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού».

2. Στο άρθρο 38 του Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται παρ. 5α, ως εξής:

«5α. Το επίδομα ασθενείας που προβλέπεται από τις παρ. 1—5 του άρθρου αυτού καταβάλλεται για 360 ημέρες για την ίδια ασθένεια, εφόσον ο δικαιούχος έχει πραγματοποιήσει τις ημέρες εργασίας που ορίζονται από το εδαφ. ε της παρ. 1 του άρθρου 35».

3. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 35 του Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται εδάφιο ε' ως εξής:

«ε. Όταν πρόκειται για επιδότηση πέρα από 182 ημέρες σύμφωνα με την παρ. 5α του άρθρου 38 απαιτείται αντί των προϋποθέσεων του εδαφ. β της παρ. αυτής η πραγματοποίηση τριακοσίων (300) το λιγότερο ημερών εργασίας μέσα στα δύο ημερολογιακά χρόνια τα αμέσως προηγούμενα από κείνο της αναγγελίας της ασθένειας ή μέσα στο προηγούμενο της αναγγελίας αυτής 30μηνο. Στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν συνυπολογίζονται για τη συμπλήρωση των 300 ημερών εργασίας οι ημέρες που πραγματοποιήθηκαν μέσα στο τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 30μήνου».

4. Η τρίτη περίοδος της παρ. 5α του άρθρου 31 του Α.Ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3762/1957 καθώς και η παρ. 1 του άρθρου 7 το Ν. 4476/1965 (ΦΕΚ 103) αντικαθίστανται ως εξής:

«Η καταβολή του ανωτέρω ποσού διακόπτεται με την ίδια πιο πάνω διαδικασία που ορίζεται για τη χορήγησή του, εφόσον κρίνεται ότι η υγεία του ασθενή αποκαταστάθηκε και δεν υπάρχει πια ανάγκη περίθαλψης.

Επίσης η καταβολή του ανωτέρω ποσού διακόπτεται όταν παύσουν να πληρούνται από τον ασφαλισμένο ή συνταξιούχο οι πιο πάνω προϋποθέσεις και όροι που προβλέπονται για την έγκριση της νοσηλείας στο σπίτι, οπότε η υγειονομική υπηρεσία αποφασίζει για την ενδεικνυόμενη μελλοντική περίθαλψη του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου».

Άρθρο 15.

1. Η διάταξη του τέταρτου εδαφίου της παρ. 14 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951, όπως προστέθηκε με το άρθρο 5 παρ. 5 του Ν.Δ. 4104/1960, καταργείται.

2. Κατά την αληθινή έννοια των διατάξεων της παρ. 14 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951, όπως προστέθηκε με το άρθρο 5 παρ. 5 του Ν.Δ. 4104/1960 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 629/1977/(ΦΕΚ 180), για τον υπολογισμό των οριζόμενων σ' αυτές χρονικών προϋποθέσεων λαμβάνεται υπόψη μόνον ο χρόνος πραγματικής ασφάλισης στο ΙΚΑ από την επέκταση της ασφάλισης στη νέα περιοχή ή επαγγελματική κατηγορία και μετά.

3. Η δεύτερη περίοδος του δεύτερου εδαφίου της περιπτ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 1846/1951, που προστέθηκε με το άρθρο 6 παρ. 1 του Ν. 4504/1966 (ΦΕΚ 57) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 14 του Ν.Δ. 4577/1966 (ΦΕΚ 230) και άρθρο 2 παρ. 3 εδάφ. β και γ του Ν. 825/1978 αντικαθίστανται ως εξής:

«Ο αριθμός των ημερών εργασίας του ρητινοσυλλέκτη που αναγνωρίζεται κατ' έτος στην ασφάλιση ανέρχεται σε 35 ημέρες ανά χίλια κιλά παραδιδόμενης σε εμπόρους, ιδιωτικές ή συνεταιριστικές βιομηχανίες ρητίνης. Ο υπολογισμός των χορηγηθέων στα πρόσωπα αυτά παροχών θα γίνεται με βάση το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ασφαλιστικής κλάσης του Α.Ν. 1846/1951, στην οποία θα αντιστοιχεί κατά την περίοδο υπολογισμού το πηλίκο της διαιρέσεως του ετήσιου εισοδήματος αυτών από την πώληση της ρητίνης, όπως τούτο θα προκύπτει από τα στοιχεία των εμπόρων και βιομηχανιών ρητίνης, δια του κατά τα παραπάνω αναγνωριζόμενου αριθμού ημερών εργασίας κατά την περίοδο αυτή».

Άρθρο 16.

1. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου μόνου του Ν. 4362/1964 (ΦΕΚ 149) και πριν από τα προστεθέντα σ' αυτή εδάφια με την παρ. 8 του άρθρου μόνου του Ν.Δ. 4521/1966 (ΦΕΚ 135) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Επίσης υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ κατά τη νομοθεσία αυτού, οι απασχολούμενοι κατ' επάγγελμα σε γεωργικές εργασίες για λογαριασμό γεωργικών επιχειρήσεων και εκμεταλλεύσεων που λειτουργούν με μορφή ανώνυμων εταιρειών ή εταιρειών περιωρισμένης ευθύνης ή έχουν ως αντικείμενο την ανθοκηπουρική, ανεξάρτητα από νομική μορφή».

2. Από της ισχύος του παρόντος η παράγρ. 10 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 4577/1966 καταργείται.

Άρθρο 17.

1. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν.Δ. 4277/1962 (ΦΕΚ 191) αντικαθίσταται ως εξής:

«Ως οργανισμοί ασφάλισης ασθενείας νοούνται το δημόσιο, οι δήμοι και οι κοινότητες, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον χορηγούν ίσες τουλάχιστον σε έκταση και ύψος παροχές ασθενείας και μητρότητας με τις προβλεπόμενες από τον Α.Ν. 1846/1951».

2. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 41 του Α.Ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 παρ. 6 του Ν. 825/1978, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Ανάπηρος κατά την έννοια του νόμου αυτού είναι όποιος έχει ποσοστό ανατομοφυσιολογικής βλάβης ανώτερο του 66%».

3. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 6 του Α.Ν. 1846/1951, όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 58 του Ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68), αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικά για τους οποιασδήποτε κατηγορίας συνταξιούχους του ΙΚΑ και των άλλων ειδικών ταμείων, οι οποίοι ασφαλίζονται υποχρεωτικά στο ΙΚΑ για τον κλάδο παροχών ασθενείας και μητρότητας σε είδος, είτε βάσει σχέσης εξαρτημένης εργασίας είτε με άλλη ιδιότητα πλην του συνταξιούχου και καταβάλλουν την προβλεπόμενη για τον κλάδο αυτόν εισφορά, δεν καταβάλλεται στο ΙΚΑ η κατά το προηγούμενο εδάφιο εισφορά.

Σε περίπτωση συρροής περισσότερων συντάξεων στο ίδιο πρόσωπο από το ΙΚΑ ή άλλα ειδικά ταμεία, η παραπάνω εισφορά καταβάλλεται μόνο για τη μεγαλύτερη σε ποσό σύνταξη».

4. Το άρθρο 2 του Ν. 854/1978 (ΦΕΚ 236) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2.

Για την επιπλέον επιβάρυνση του ΙΚΑ από την εφαρμογή του άρθρου 1 του νόμου αυτού καθορίζεται υπέρ του κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητας αυτού, πρόσθετη εισφορά σε ποσοστό 1% επί των αποδοχών των ανωτέρω υπαλλήλων που υπάκεινται σε εισφορά του ΙΚΑ, η οποία βαρύνει το οικείο ΝΠΔΔ στο οποίο υπηρετεί ο υπάλληλος».

Άρθρο 18.

Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 27 του Α.Ν. 1846/1951 προστίθενται οι ακόλουθες διατάξεις:

«α) Τα δημόσια ταμεία είσπραξης εσόδων ΙΚΑ, που συστήθηκαν και λειτουργούν στις περιοχές Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, βάσει των διατάξεων του άρθρου 2 του Ν.Δ. 1383/1942 και των κατεξουσιοδότηση του ήδη καταργηθέντος άρθρου 8 του Ν.Δ. 3908/1958 και του άρθρου 1 του Ν. 2252/1952, από 27.2/18.3.1957 και 16.8/3.9.1959 Β. Δ/των, μετονομάζονται σε ταμεία είσπραξης εσόδων ΙΚΑ, εξακολουθούν να λειτουργούν με τις αυτές αρμοδιότητες, υπό τον έλεγχο όμως και εποπτεία του ΙΚΑ και με επάνδρωση σε όλους τους βαθμούς της ιεραρχίας αποκλειστικά από υπαλλήλους του ΙΚΑ.

β) Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του ΙΚΑ, μπορούν να συνιστώνται, συγχωνεύονται, μετονομάζονται ταμεία είσπραξης εσόδων ΙΚΑ και ανακατανέμεται η τοπική και οι λοιπές αρμοδιότητές τους.

γ) Κάθε παρακράτηση υπέρ του δημοσίου που γινόταν για την είσπραξη των εσόδων του ΙΚΑ από τα δημόσια ταμεία είσπραξης εσόδων ΙΚΑ καταργείται.

δ) Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την είσπραξη των εσόδων του δημοσίου εφαρμόζονται ανάλογα και για την είσπραξη των εσόδων του ΙΚΑ και των συνεισπραττόμενων από αυτό εσόδων τρίτων οργανισμών. Όπου δε σ' αυτές αναφέρεται Υπουργός, Δ/ντής Δημοσίου Ταμείου και υπάλληλος του Δημοσίου, νοούνται οι Διοικητής ΙΚΑ, Δ/ντής Ταμείου Εισπράξεως Εσόδων ΙΚΑ ή Δ/ντής Ταμιακής Υπηρεσίας Περ/κού ή Τοπικού Υποκ/τος ΙΚΑ και υπάλληλοι του ΙΚΑ, από τους οποίους ασκούνται οι αντίστοιχες αρμοδιότητες.

Άρθρο 19.

Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 27 του Α.Ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 παρ. 1 του Ν.Δ. 3762/1957, προστίθεται εδάφιο τρίτο ως εξής:

«Τα πιο πάνω ποσοστά πρόσθετου τέλους αναπροσαρμόζονται σε 5% για το πρώτο 10ήμερο καθυστέρησης, 1% για κάθε επόμενο 10ήμερο καθυστέρησης και μέχρι 75%. Στη ρύθμιση αυτή υπάγονται όλες οι οφειλόμενες εισφορές από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα της δημοσίευσης του νόμου αυτού και εφεξής, ανεξάρτητα από τις μισθολογικές περιόδους στις οποίες αναφέρονται, συμπεριλαμβανομένων και όσων έχουν επιβαρυνθεί ήδη με το προϊσχύον ανώτατο όριο πρόσθετου τέλους εκ 50%».

Άρθρο 20.

1. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 8α του άρθρου 26 του Α.Ν. 1846/1951, που προστέθηκε με το άρθρο 7 παρ. 2 του Ν.Δ. 4104/1960, αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο εργοδότης υποχρεούται να καταχωρεί στις καταστάσεις προσωπικού, που προβλέπονται από την επόμενη παράγραφο, τους μισθωτούς του με τα ακριβή στοιχεία απασχόλησης και αμοιβής μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από τις σχετικές διατάξεις και το αργότερο ως τη λήξη της προθεσμίας καταβολής των αντίστοιχων εισφορών. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 15 παρ. 2 του Ν. 825/1978 καθώς και των διατάξεων του επόμενου εδαφίου, σε περίπτωση μη καταχώρησης μισθωτών στις ανωτέρω καταστάσεις μέσα στην προθεσμία καταβολής των αντίστοιχων εισφορών ή καταχώρησης αυτών με ανακριβή στοιχεία απασχόλησης και αμοιβής, πλην των λοιπών συνεπειών, που προβλέπονται από το νόμο αυτόν ή άλλους νόμους, ο εργοδότης επιβαρύνεται και με εφάπαξ ποσό εισφορών ίσο με το 50% των οφειλόμενων εισφορών από τις αιτίες αυτές.

Με κανονισμό δύναται να ορισθεί η με μηχανογραφικά συστήματα παρακολούθηση από το ΙΚΑ των ασφαλιστικών στοιχείων των ασφαλισμένων του και των λογαριασμών των εισφορών. Με τον ίδιο κανονισμό θα ορισθούν οι εργοδότες κατά περιοχή ή κατηγορία, που θα εντάσσονται στα ανωτέρω μηχανογραφικά συστήματα, τα στοιχεία, που για την απρόσκοπτη λειτουργία των συστημάτων αυτών θα πρέπει να τηρούν και να υποβάλλουν στο Ίδρυμα οι εργοδότες, ο χρόνος και ο τρόπος υποβολής των στοιχείων αυτών καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Με τον αυτό κανονισμό δύνανται να θεσπισθούν σε βάρος των εργοδοτών, που θα καθυστερούν την προσήκουσα υποβολή των ανωτέρω στοιχείων καθώς και σε βάρος εκείνων, που δεν τηρούν τις υποχρεώσεις, οι οποίες προβλέπονται από το εδ. δ' της παρ. 9 του παρόντος άρθρου, οικονομικές επιβαρύνσεις, κατ' ανώτατο όριο μέχρι 25% των αντίστοιχων εισφορών για το πρώτο δεκαήμερο καθυστέρησης, μέχρι 5% για κάθε επόμενο δεκαήμερο καθυστέρησης και συνολικά μέχρι 100%».

2. Στο τέλος της παρ. 9 του άρθρου 26 του Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται εδάφιο ε' ως εξής:

«ε) Να χορηγούν, εφόσον πρόκειται περί φυσικών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, κατά την εξόφληση των αποδοχών του προσωπικού τους, εκκαθαριστικό σημείωμα ή σε περίπτωση εφαρμογής μηχανογραφικού συστήματος, ανάλυση μισθοδοσίας. Και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να απεικονίζονται αναλυτικά οι πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού, ως και οι κρατήσεις που έγιναν σ' αυτές».

3. Η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 622/1977 (ΦΕΚ 171) τροποποιείται ως εξής:

«1. Οι καταβαλλόμενοι για την έκδοση των οικοδομικών αδειών πάσης φύσεως φόροι, τέλη, εισφορές και κρατήσεις υπέρ του δημοσίου ή οιουδήποτε τρίτου, πλην της αμοιβής μελέτης μηχανικών και των εισφορών υπέρ του ΙΚΑ, του ειδικού λογαριασμού δώρων εργατοτεχνιτών οικοδόμων και του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών, εισπράττονται από το δημόσιο

και αποδίδονται στους δικαιούχους. Ο τρόπος είσπραξης και απόδοσης, όπως και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Δημοσίων Έργων».

4. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 25 του Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται εδάφιο δεύτερο, ως εξής:

«Με κανονισμό επίσης μπορεί να προβλεφθεί, ότι για τον υπολογισμό των εισφορών οι απασχολούμενοι σε οποιασδήποτε φύσης οικοδομικοτεχνικές εργασίες θα κατατάσσονται, με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του ΙΚΑ, σε ορισμένες ασφαλιστικές κλάσεις τεκμαρτών ημερομισθίων, ανάλογα των γενικών και ειδικών συνθηκών απασχόλησης και αμοιβής τους. Η κατάταξη αυτή θα γίνεται κατά κατηγορίες (τεχνίτη, βοηθού τεχνίτη, εργάτη, μαθητευόμενου) είτε ενιαία είτε κατά επαγγελματική ειδικότητα και κατά τοπικές περιοχές ή γενικά. Στις ανωτέρω περιπτώσεις οι εισφορές θα υπολογίζονται, κατ' ελάχιστο όριο, επί των τεκμαρτών ημερομισθίων των ασφαλιστικών κλάσεων της κατάταξης εφόσον δεν αποδεικνύεται η καταβολή μεγαλύτερου ημερομισθίου. Οι προϋποθέσεις και η έκταση εφαρμογής της ανωτέρω κατάταξης καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια θα καθορισθούν με τον ίδιο κανονισμό».

5. Η διάταξη του άρθρου 1262 παρ. 1 του Αστικού Κώδικα ισχύει και ως προς το ΙΚΑ για απαιτήσεις του από εργοδοτικές και εργατικές εισφορές και πρόσθετα τέλη.

Άρθρο 21.

1. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε με την περ. δ' του εδαφ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4104/1960, προστίθεται διάταξη που έχει ως εξής:

«Κατεξαίρεση, με τις ανωτέρω προϋποθέσεις δικαιούνται σύνταξης λόγω γήρατος και οι ασφαλισμένες στο ΙΚΑ μητέρες, έστω και αν το άγαμο τέκνο τους κατά το χρονικό διάστημα από 18.2.1983 μέχρι 31.12.1988 έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του, όχι όμως και το 21ο έτος».

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται και στους λοιπούς φορείς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοιν. Ασφαλίσεων, όπου από τις κείμενες διατάξεις της νομοθεσίας αυτών προβλέπεται η συνταξιοδότηση γυναικών με ανήλικα τέκνα.

3. Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων αρχίζουν, για όσες ασφαλισμένες έχουν υποβάλει ήδη σχετική αίτηση, έστω και αν εκδόθηκε απορριπτική απόφαση, από την ισχύ του νόμου αυτού, ενώ για όσες θα υποβάλουν μελλοντικά από την πρώτη του επόμενου μήνα της υποβολής της αίτησης.

4. Σε περίπτωση εργασίας αυτών που παίρνουν επίδομα τύπου σύνταξης με βάση τη διάταξη του άρθρου 42 του Ν. 1140/1981 και των επιμέρους αποφάσεων που έχουν εκδοθεί, εφόσον δεν κερδίζουν από την εργασία τους αυτή ποσό μεγαλύτερο του πεντηκονταπλάσιου του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη που ισχύει κάθε φορά, καταβάλλεται το μισό του δικαιούμενου ποσού του επιδόματος από τον ασφαλιστικό τους οργανισμό.

5. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 26 του Ν. 879/1979 (ΦΕΚ 56) επεκτείνονται και στους αμειβόμενους ποδοσφαιριστές που αγωνίζονται στη Β' και Γ' Εθνική Κατηγορία και συνδέονται με ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες και αθλητικά σωματεία, καθώς και στους ημιεπαγγελματίες ποδοσφαιριστές της Α' Εθνικής Κατηγορίας.

Άρθρο 22.

1. Συνιστάται στο ΙΚΑ δευτεροβάθμιο συμβούλιο κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

2. Το συμβούλιο, με βάση τις πραγματικές συνθήκες εργασίας και τις εργασιολογικές ανάγκες αυτής, σε συνδυασμό με τα επιστημονικά δεδομένα και τις κρατούσες διεθνώς αντιλήψεις, έχει ως έργο:

Να γνωμοδοτεί, ύστερα από προσφυγή κατά αποφάσεων - γνωμοδοτήσεων του συμβουλίου κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, για τις εργασίες ή τις ειδικότητες που θα πρέπει τελικά να χαρακτηριστούν ή όχι, σύμφωνα με τη νομοθεσία του ΙΚΑ, ως ιδιαζόντως βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

3. Το συμβούλιο αποτελείται από τα κατωτέρω μέλη:

α. Έναν (1) καθηγητή της υγιεινής και επιδημιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

β. Έναν (1) καθηγητή της Σχολής Μηχανολόγων—Ηλεκτρολόγων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

γ. Έναν (1) καθηγητή της χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών ή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

δ. Έναν (1) καθηγητή της επαγγελματικής και βιομηχανικής υγιεινής της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών ή έναν (1) ιατρό πνευμονολόγο.

ε. Έναν (1) ιατρό - διευθυντή της δημόσιας υγιεινής του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας ή του κέντρου επαγγελματικών παθήσεων του ΙΚΑ.

στ. Έναν (1) ανώτατο ή ανώτερο τεχνικό ή υγειονομικό υπάλληλο του Υπουργείου Εργασίας.

ζ. Έναν (1) εκπρόσωπο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

η. Έναν (1) εκπρόσωπο των εργαζομένων υποδεικνυόμενο από τη Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας.

θ. Έναν (1) εκπρόσωπο των εργοδοτών υποδεικνυόμενο από το Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών.

Τα μέλη του συμβουλίου κατά την πρώτη συνεδρίασή τους εκλέγουν τον πρόεδρο αυτού.

4. Τα μέλη του συμβουλίου και οι αναπληρωτές τους, οι οποίοι πρέπει να έχουν την ιδιότητα των αναπληρούμενων, διορίζονται για δύο (2) χρόνια με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

5. Χρέη γραμματέα του συμβουλίου θα εκτελεί υπάλληλος του ΙΚΑ οριζόμενος για ισόχρονη διάρκεια με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Το συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία όταν παρευρίσκονται έξι (6) από τα μέλη αυτού και λαμβάνει αποφάσεις με ψήφους όχι λιγότερους από (5) πέντε.

7. Όλα τα μέλη του συμβουλίου και ο γραμματέας δικαιούνται αποζημίωση κατά συνεδρίαση από το ΙΚΑ ή τη ΔΕΗ, το ύψος της οποίας καθορίζεται σύμφωνα με τις κάθε φορά ισχύουσες διατάξεις για τα συμβούλια και επιτροπές.

8. Δικαίωμα προσφυγής στο συμβούλιο αυτό κατά αποφάσεων του συμβουλίου κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων έχει κάθε ενδιαφερόμενη συνδικαλιστική οργάνωση εργαζομένων και εργοδοτών καθώς και οι αρμόδιοι φορείς ΙΚΑ—ΔΕΗ.

Στην περίπτωση προσφυγής δεν υποβάλλεται πρόταση των φορέων στο Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την έκδοση της σχετικής κανονιστικής απόφασης μέχρι να εκδοθεί η σχετική απόφαση του δευτεροβάθμιου συμβουλίου.

9. Η προσφυγή κατά αποφάσεων του συμβουλίου κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων πρέπει να κατατίθεται στη γραμματεία του συμβουλίου μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση της γνωμοδότησης σε περίληψη σε δύο ημερήσιες εφημερίδες.

10. Οι εργασίες και ειδικότητες που έχουν υπαχθεί μέχρι την ισχύ του παρόντος στους πίνακες των εδαφίων Α' και Β' της παρ. 1 του άρθρου 104 του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α. μπορούν να επανακριθούν από το δευτεροβάθμιο συμβούλιο κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, εφό-

τον υποβληθεί σχετικό αίτημα μέσα σε έξι (6) μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον στον αρμόδιο ασφαλιστικό φορέα, το διοικητικό συμβούλιο του οποίου αποφαίνεται τελικά αν συντρέχουν λόγοι που δικαιολογούν την παραπομπή στο εν λόγω συμβούλιο. Η ίδια δυνατότητα παρέχεται και στους ασφαλιστικούς φορείς (ΙΚΑ — ΔΕΗ).

Για τις εργασίες και ειδικότητες που η υπαγωγή τους στον ανωτέρω Κανονισμό είχε απορριφθεί από το συμβούλιο κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής στο δευτεροβάθμιο συμβούλιο από τις ενδιαφερόμενες συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου.

Τυχόν αιτήσεις για επανάκριση που εκκρεμούν στο συμβούλιο κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων θεωρούνται προσφυγές και κρίνονται από το δευτεροβάθμιο συμβούλιο.

Οι διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 237/1975 (ΦΕΚ 284) καταργούνται.

11. Το συμβούλιο μπορεί να ζητήσει από τα μέλη του ή ειδικούς εμπειρογνώμονες τη διενέργεια αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης, προκειμένου να διαπιστωθούν τα πραγματικά στοιχεία των συνθηκών του χώρου εργασίας των μελών των ενδιαφερόμενων εργατικών ενώσεων και να ορίσει ειδικό εισηγητή από αυτούς για κάθε υπόθεση.

12. Στα πρόσωπα που συμμετέχουν στη διενέργεια αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης καταβάλλεται από το ΙΚΑ ή τη ΔΕΗ για κάθε περίπτωση αποζημίωση και έξοδα κίνησης, τα οποία καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

13. Τροποποίηση ή συμπλήρωση των ισχυουσών διατάξεων του κανονισμού βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων επί των περιπτώσεων που επιλαμβάνεται το συμβούλιο, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Κοιν. Ασφαλίσεων που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του ΙΚΑ και σύμφωνη γνώμη του δευτεροβάθμιου συμβουλίου κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

14. Σε περίπτωση που οι ασφαλισμένοι, οι οποίοι υπάχθηκαν στον κανονισμό βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων και είτε λόγω αλλαγής επαγγελματικής ειδικότητας είτε λόγω εξαίρεσης εργασιών και ειδικοτήτων από τους οικείους πίνακες εδαφίων Α' και Β' της παρ. 1 του άρθρ. 104 του κανονισμού ασφάλισης του ΙΚΑ, δεν θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης κατά τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 5 εδάφ. β' περίπτ. α του Α.Ν. 1846/1951 και του άρθρου 2 του κανονισμού βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, που εκδόθηκε σε εκτέλεση αυτών, τα ποσοστά προσαύξησης της σύνταξης του πίνακα β' της παρ. 1 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951 προσαυξάνονται κατά ποσοστό 20% για τα ημερομίσθια ασφάλισης για τα οποία καταβλήθηκαν οι πρόσθετες εισφορές βαρέων επαγγελμάτων οι προβλεπόμενες για τους υπαγόμενους στον ειδικό αυτόν κανονισμό.

Ειδικά για τους ασφαλισμένους, των οποίων η εργασία ή η ειδικότητα υπάγεται στον κανονισμό βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων και στη συνέχεια εξαιρείται του κανονισμού αυτού, εφόσον κατά το χρόνο της εξαίρεσης έχουν συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας τους και έχουν πραγματοποιήσει 2.000 ημέρες εργασίας σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες, εξακολουθεί η ασφάλισή τους στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, με την προϋπόθεση ότι συνεχίζουν την απασχόλησή τους στην εργασία ή στην ειδικότητα που εξαιρείται.

15. Η διαδικασία λειτουργίας του συμβουλίου, ο αριθμός των συνεδριάσεων κατά μήνα καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με την εφαρμογή του άρθρου αυτού, θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

16. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΙΚΑ, είναι δυνατή η σύσταση ενός ακόμη συμβουλίου κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων στο ΙΚΑ με έδρα λειτουργίας του τη Θεσσαλονίκη.

Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα καθορίζονται οι αρμοδιότητες και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

17. Το παρόν άρθρο ισχύει από 1.1.1985. Από την ίδια ημερομηνία λήγει η θητεία των μελών του συμβουλίου κρίσης βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

Άρθρο 23.

Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου οι παρακάτω αποφάσεις:

1. Η με αριθ. 416/1037/20.7.1978 απόφαση του Υφυπουργού Κοιν. Υπηρεσιών, που ισχύει από 1 Ιανουαρίου 1979, η οποία έχει ως εξής:

«Περί τροποποιήσεως της παρ. 6 του άρθρου 3 του Κανονισμού Νοσοκομειακής Περιθάλψεως, ως και του άρθρου 4 του Κανονισμού Παροχών Κλάδου Ασθενείας του ΙΚΑ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Έχοντας υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις των άρθρων 16 και 31 του Α.Ν. 1846/1951, ως ούτος ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ως και τας τοιαύτας των άρθρων 1 και 5 του Ν.Δ/τος 3710/1957.

2. Την υπ' αριθ. Δ3/2087/1977 Κοινήν Απόφασιν Πρωθυπουργού και Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί αναθέσεως αρμοδιοτήτων εις τους Υφυπουργούς Κοιν. Υπηρεσιών (ΦΕΚ 1278/1977 τ. Β').

3. Την από 4.7.1978 πρότασιν του Διοικητού του ΙΚΑ και τας από 23.3.1978 και 1.6.1978 γνωμοδοτήσεις του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού, υποβληθείσας ημίν δια της υπ' αριθ. 92758/α.α./4.7.1978 αναφοράς του ΙΚΑ, αποφασίζουμε:

Α. Όπως η παράγραφος 6 του άρθρου 3 του Κανονισμού Νοσοκομειακής Περιθάλψεως του ΙΚΑ, ως ετροποποιήθη δια της υπ' αριθ. 416/4156/1975 αποφάσεως Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, αντικατασταθή ως κάτωθι:

«6. α) Νοσοκομειακή περίθαλψις εις ανωτέραν της Γ' θέσιν των μετά του Ιδρύματος συμβεβλημένων Νοσοκομείων, Δημοσίων, Δημοτικών ή τοιούτων Κοινωφελών Ιδρυμάτων, παρέχεται εις τους αμέσως ησφαλισμένους και τα κατά το άρθρον 33 του Α.Ν. 1846/1951 μέλη οικογενείας των, και επί εν το πολύ εξάμηνον, πληρουμένων πάντως και των προϋποθέσεων του εδαφίου α' της παρ. 1 του άρθρου 31 του Α.Ν. 1846/1951, υπό τας κάτωθι ειδικωτέρας προϋποθέσεις:

Εις την Βδ' θέσιν: Εφ' όσον ούτοι συνεπλήρωσαν εις την ασφάλισιν του Κλάδου Ασθενείας εις είδος του ΙΚΑ, εντός των δύο ημερολογιακών ετών, των αμέσως προηγουμένων του έτους νοσηλείας, 300 τουλάχιστον ημέρας εργασίας εις τας ισχυούσας κατά τον χρόνον πραγματοποιήσεώς των εννέα ανωτέρας ασφαλιστικάς κλάσεις.

Εις την Βα' θέσιν: Εφ' όσον συνεπλήρωσαν εις την ασφάλισιν του αυτού Κλάδου και κατά το αυτό ως άνω χρονικόν διάστημα 400 τουλάχιστον ημέρας εργασίας, εις τας ισχυούσας κατά τον χρόνον πραγματοποιήσεώς των πέντε ανωτέρας ασφαλιστικάς κλάσεις, και επί πλέον, εν συνόλω, εις την ασφάλισιν του ιδίου Κλάδου 4.000 τουλάχιστον ημέρας εργασίας.

Εις την Α' θέσιν: Εφ' όσον συνεπλήρωσαν τας οριζομένας δια νοσηλείαν εις την Βα' θέσιν 400 ημέρας εις τας δύο ανωτέρας ασφαλιστικάς κλάσεις και επί πλέον, εν συνόλω, εις την ασφάλισιν ως ανωτέρω 6.000 τουλάχιστον ημέρας εργασίας.

Δια τον έλεγχον των οριζομένων ανωτέρω δια νοσηλείαν εις κλίνας Βα' και Α' θέσεως προϋποθέσεων εις συνολικόν χρόνον ασφαλίσεως, αι ημέραι εργασίας εις την ασφάλισιν του Κλάδου συντάξεων, προκειμένης μικτής ασφαλίσεως, λο-

γίζονται καλύπτουσι αντίστοιχον χρόνον ασφαλίσεως εις τον Κλάδον παροχών Ασθενείας εις είδος.

β) Εις αντίστοιχον θέσιν των αυτών νοσοκομείων, παρέχεται νοσοκομειακή περίθαλψις, επί ίσον χρονικόν διάστημα, εις τους συνταξιούχους του ΙΚΑ λόγω αναπηρίας και γήρατος, και τα κατά το άρθρον 33 του Α.Ν. 1846/1951 μέλη της οικογενείας των, ως και εις τους συνταξιούχους, λόγω θανάτου, εφ' όσον το ποσόν της συντάξεώς των υπελογίσθη βάσει τεκμαρτού ημερομισθίου της οριζόμενης δι' ησφαλισμένους κατά περίπτωση θέσεως, ασφαλιστικής κλάσεως, πληρούται δε εξ άλλου, προκειμένου περί των θέσεων Βα' και Α' και η κατά τα ανωτέρω προϋπόθεσις του δι' εκάστην των θέσεων τούτων προβλεπομένου συνολικού αριθμού ημερών εργασίας, βάσει του δια την απονομήν της συντάξεως ληφθέντος υπ' όψιν χρόνου ασφαλίσεως.

γ) Συνταξιούχοι πάσης φύσεως ειδικών Ταμείων, υπαγόμενοι εις την ασφάλισιν του Κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητος του ΙΚΑ, ως και κατά τας διεπούσας τούτους οικείας διατάξεις μέλη της οικογενείας των, δικαιούνται παρ' αυτού επί ίσον χρόνον νοσοκομειακής περιθάλψεως εις κλίνην θέσεως ανωτέρας της τρίτης αφ' όσον κέκτηνται βάσει των δι' ων απενεμήθη η σύνταξις τούτων στοιχείων, τας οριζομένας προς τούτο κατά περίπτωσιν θέσεως και δια τους συνταξιούχους του ΙΚΑ προϋποθέσεις.

Εις τας περιπτώσεις ταύτας, δια την εφαρμογήν των ανωτέρω ως ασφαλιστική κλάσις παρά τω ΙΚΑ νοείται η κατά προσέγγισιν προκύπτουσα κατά τα καθοριζόμενα υπό της παρ. 1 του άρθρου 29 Α.Ν. 1846/1951, βάσει του συνολικού αριθμού ημερών εργασίας και του βασικού ποσού της συντάξεως.

δ) Εις τας περιπτώσεις, λόγω του επείγοντος της περιπτώσεως ή αδυναμίας του Ιδρύματος να διαθέση την κατά περίπτωσιν προβλεπομένην κλίνην θέσεως εις μετ' αυτού συμβεβλημένα νοσοκομεία ο ασθενής εισήχθη εις Ιδιωτικήν Κλινικήν, τηρουμένων των διατυπώσεων των παραγράφων 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 4 του παρόντος Κανονισμού, το Ίδρυμα υποχρεούται όπως καταβάλη την δαπάνην νοσηλείας συμφώνως προς την ισχύουσαν κατά θέσιν κρατικήν διατίμησιν επί νοσηλείας ιδιώτου, αποκλειομένης πάντως, δι' οιονδήποτε λόγον, της καταβολής διαφορών νοσηλίων, δια νοσηλείαν λαβούσαν χώραν εις θέσιν ανωτέραν της προβλεπομένης. Επί ελλείψεως, εν όλω ή εν μέρει, τοιαύτης κρατικής διατιμήσεως δια νοσηλείαν εις θέσεις Βα' και Α', το αποδοτέον υπό του Ιδρύματος ποσόν υπολογίζεται δια μεν τα ημερήσια νοσήλεια βάσει του εκάστοτε ισχύοντος κατά θέσιν νοσηλείου των Κρατικών Νοσοκομείων, δια δε τας ιατρικάς πράξεις βάσει της Β' στήλης του εκάστοτε ισχύοντος τιμολογίου των αμοιβών των ιατρικών πράξεων.

Εις εξαιρετικάς περιπτώσεις δύναται ο Διευθυντής του υποκαταστήματος, κατά γνώμην του Προϊσταμένου της Υγειονομικής Υπηρεσίας, να χωρήση εις απ' ευθείας συμφωνίαν μετά της κλινικής δια την υπό του Ιδρύματος ανάληψιν της δαπάνης νοσηλείας και μέχρι του κατά τ' ανωτέρω ποσού.

ε) Σύναψις συμβάσεων μετά ιδιωτικών κλινικών δια την κατά τ' ανωτέρω παροχήν νοσοκομειακής περιθάλψεως εις προβλεπομένας ανωτέρας της Γ' θέσεως, δύναται εξαιρετικώς να επιτραπή δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, κατόπιν ητιολογημένης προς αυτό εισηγητικής εκθέσεως μόνον δι' ιδιωτικάς κλινικάς των περιοχών Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, παρεχούσας λόγω πλήρους επανδρώσεως εις επιστημονικόν και βοηθητικόν προσωπικόν και αρτίου εξοπλισμού εις εγκαταστάσεις, ασφαλείς εγγυήσεις δια την παροχήν της ενδεδειγμένης περιθάλψεως.

στ) Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου ισχύουν και δια την νοσοκομειακήν περίθαλψιν εν περιπτώσει εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθενείας».

Β. Το άρθρον 4 του Κανονισμού παροχών Κλάδου Ασθενείας του ΙΚΑ, ως ετροποποιήθη δια της παραγρ. 2 της υπ' αριθ. 416/4156/27.11.75 αποφάσεως Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, αντικαθίσταται ως κατωτέρω:

«Άρθρο 4.

Ειδικώς εις τας δαπάνας νοσοκομειακής περιθάλψεως παρεχομένης κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του Κανονισμού Νοσοκομειακής Περιθάλψεως του ΙΚΑ, ορίζεται συμμετοχή 10% επί της διαφοράς των εν γένει δαπανών νοσηλείας Γ' θέσεως, υπολογιζομένων κατά τα εν τω επομένω εδαφίω, και των δαπανών της θέσεως εις ην ενοσηλεύθη ο δικαιούχος περιθάλψεως, των βαρυνουσών το ΙΚΑ κατά τας ισχυούσας διατάξεις ή κατά τους όρους των συμβάσεων μεταξύ του ΙΚΑ και θεραπευτηρίων, καταβάλλεται δε μόνον δια τον πρώτον μήνα της νοσηλείας.

Αι δαπάναι νοσηλείας Γ' θέσεως, δια την εφαρμογήν των εν τω προηγουμένω εδαφίω υπολογίζονται δια του πολλαπλασιασμού της συνολικής δαπάνης νοσηλείας, της βαρυνούσης το ΙΚΑ, επί τον λόγον του οικείου κατά περίπτωσιν ημερησίου νοσηλείου Γ' θέσεως, προς το αντίστοιχον ημερήσιον νοσήλειον της θέσεως εις ην ενοσηλεύθη ο δικαιούχος περιθάλψεως.

Τοιαύτη συμμετοχή δεν καταβάλλεται επί περιπτώσεων εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθενείας».

Η παρούσα, της οποίας η ισχύς άρχεται από 1ης Ιανουαρίου 1979, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 20 Ιουλίου 1978

Ο Υφυπουργός
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ»

2. Η με αριθ. 416/απ.630/10.5.79 απόφαση του Υφυπουργού Κοινων. Υπηρεσιών, που ισχύει από την ημερομηνία έκδοσής της, η οποία έχει ως εξής:

«Περί καταβολής υπό του Ι.Κ.Α. των δαπανών μεταμοσχεύσεως νεφρού εις ησφαλισμένους του, εις θεραπευτήρια αλλοδαπής.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Την δημιουργηθείσαν έκτακτον ανάγκην μεταμοσχεύσεως νεφρού εις μεταβάντας ήδη εις το εξωτερικόν ησφαλισμένους του Ι.Κ.Α.

2. Την υπ' αριθ. Δ3/2087/1977 Κοινήν απόφασιν Πρωθυπουργού και Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί αναθέσεως αρμοδιοτήτων εις τους Υφυπουργούς Κοινωνικών Υπηρεσιών» (ΦΕΚ 1278/77 τ. Β'), αποφασίζομεν:

Προκειμένης μεταμοσχεύσεως νεφρού, λαμβανούσης χώραν εις θεραπευτήριον της αλλοδαπής, κατόπιν προηγουμένης εγκρίσεως της οικείας Υγειονομικής Επιτροπής, το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων αποδίδει το σύνολον της πραγματοποιουμένης δαπάνης δια τας ημέρας νοσηλείας, εις Νοσοκομείον ή Κλινικήν του ασθενούς και του τυχόν δότου δι' ιατρικάς αμοιβάς, δια την διενέργειαν πάσης φύσεως εργαστηριακών και παρακλινικών εξετάσεων και ειδικών θεραπειών και πάσης σχετικής νοσηλείας, ως και το αντίτιμον των αναλωθέντων φαρμάκων.

Αι ανωτέρω δαπάναι δύνανται δι' αποφάσεως του Διευθυντού του οικείου Υποκαταστήματος, να προκαταβληθούν εις το θεραπευτήριον εις το οποίον θα λάβει χώραν η νοσηλεία, επί αποδόσει λογαριασμού.

Επίσης το ΙΚΑ θα καταβάλη εξ ολοκλήρου τα έξοδα παραμονής και διατροφής ασθενούς και συνοδού κατά τον χρόνον παραμονής των εις την αλλοδαπήν, εκτός Νοσοκομείου.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ»

3. Η με αριθ. 416/1223/6.9.79 απόφαση του Υφυπουργού Κοιν. Υπηρεσιών, που ισχύει από την ημερομηνία έκδοσής της, η οποία έχει ως εξής:

«Περί καταβολής υπό του ΙΚΑ των δαπανών μεταμοσχεύ-

σεως νεφρών εις ασφαλισμένους του εις θεραπευτήρια της αλλοδαπής.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Την υπ' αριθ. 416/ οικ. 630/79 Απόφασιν του κ. Υφυπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

2. Την υπ' αριθ. 507/25/23.8.79 απόφασιν του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ.

3. Την υπ' αριθ. Δ3/2087/1977 Κοινήν απόφασιν Πρωθυπουργού και Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί αναθέσεως αρμοδιοτήτων εις τους Υφυπουργούς Κοινωνικών Υπηρεσιών» (ΦΕΚ 1278/77 τ.Β'), αποφασίζομεν:

Τροποποιούμεν και συμπληρούμεν την υπ' αριθ. 416/οικ. 630/79 Απόφασιν ως κάτωθι:

Προκειμένης μεταμοσχεύσεως νεφρού, λαμβανούσης χώραν εις θεραπευτήριον της αλλοδαπής, κατόπιν προηγουμένης εγκρίσεως της οικείας Υγειονομικής Επιτροπής, το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων αποδίδει το σύνολον της πραγματοποιουμένης δαπάνης δια τας ημέρας νοσηλείας εις Νοσοκομείον ή Κλινικήν του ασθενούς και του τυχόν δότου δι' ιατρικάς αμοιβάς, δια την διενέργειαν πάσης φύσεως εργαστηριακών και παρακλινικών εξετάσεων και ειδικών θεραπειών και πάσης σχετικής νοσηλείας ως και το αντίτιμον των αναλωθέντων φαρμάκων.

Αι ανωτέρω δαπάναι δύνανται δι' αποφάσεως του Διευθυντού του οικείου Υποκαταστήματος να προκαταβληθούν εις το θεραπευτήριον, εις το οποίον θα λάβη χώραν, η νοσηλεία επί αποδόσει λογαριασμού.

Ωσαύτως, υπό του ΙΚΑ καταβάλλονται έξοδα διαμονής και διατροφής του ασθενούς και του συνοδού, κατά τον χρόνον παραμονής των εις την αλλοδαπήν, εκτός Νοσοκομείου. Ως έξοδα διαμονής αποδίδεται ποσόν, μη δυνάμενον να είναι ανώτερον από την δαπάνην παραμονής των εις μέσης τάξεως ξενοδοχείον του τόπου νοσηλείας, ως έξοδα δε διατροφής των καταβάλλεται πάγιον ημερήσιον ποσόν δι' έκαστον άτομον, καθοριζόμενον εκάστοτε υπό του Δ.Σ. του ΙΚΑ, άνευ προσκομίσεως σχετικών δικαιολογητικών και αποδείξεων υπό του ασθενούς — ησφαλισμένου και του συνοδού του.

Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ»

'Αρθρο 24.

1. Διοικητές, υποδιοικητές και πρόεδροι ΝΠΔΔ και οργανισμών κοινής ωφέλειας, που παρέχουν τις υπηρεσίες τους κατά πλήρη απασχόληση και αμείβονται με μηνιαία αντιμισθία, μπορούν να ασφαλίζονται στο ΙΚΑ για τους κλάδους σύνταξης και ασθενείας του Α.Ν. 1846/1951, εφόσον κατά το χρόνο της θητείας τους δεν καλύπτονται από άλλη κύρια ασφάλιση.

2. Η ασφάλιση αρχίζει από την υποβολή σχετικής αίτησης οι δε ασφαλιστικές εισφορές βαρύνουν τον οργανισμό και τον ενδιαφερόμενο, κατά την αναλογία που προβλέπουν οι διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ.

3. Τα πρόσωπα της παρ. 1 που ήδη υπηρετούν μπορούν να ασφαλιστούν από την ημερομηνία ανάληψης των καθηκόντων τους, εφόσον υποβάλουν σχετική αίτηση μέσα σε 6 μήνες από την έναρξη ισχύος του άρθρου αυτού.

4. Οι ειδικοί σύμβουλοι, ειδικοί συνεργάτες και επιστημονικοί συνεργάτες, οι προσλαμβανόμενοι σε κάθε Υπουργείο με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του Ν. 1320/1983, καθώς και οι συνεργάτες βουλευτών σύμφωνα με την 4775/1982 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής (Φ.Ε.Κ. 137/1982 τ. Α'), μπορούν εντός διμήνου από την ανάληψη των καθηκόντων τους να ζητήσουν με σχετική αίτησή τους την εξαίρεσή τους από την ασφάλιση του Ι.Κ.Α., εφόσον, λόγω της ιδιότητάς τους, υπάγονται στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης.

'Αρθρο 25.

1. Η προθεσμία υποβολής της αίτησης για αναγνώριση ημερών εργασίας που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 1276/1982 παρατείνεται για ένα ακόμη χρόνο, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Όσοι υπέβαλαν εμπρόθεσμα αίτηση στο ΙΚΑ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 629/1977, του άρθρου 15 του Ν. 825/1978, του άρθρου 24 του Ν. 997/1979 και του άρθρου 3 του Ν. 1276/1982, θεωρείται ότι άσκησαν εμπρόθεσμα το δικαίωμά τους και στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών.

3. Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου αρχίζουν από την ισχύ του παρόντος νόμου.

'Αρθρο 26.

Η εισφορά 10%, που προβλέπεται από το άρθρο 16 του Ν. 1276/1982 για τη χορήγηση των αποδοχών άδειας και επιδόματος άδειας στους εργατοτεχνίτες οικοδόμους, αυξάνεται σε 12%.

'Αρθρο 27.

1. Η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 172/1974 προθεσμία, που παρατάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 14 του Ν. 1276/1982, παρατείνεται για έναν ακόμη χρόνο από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

2. Η αναγνώριση του χρόνου απεργίας και φυλάκισης σύμφωνα με το Ν.Δ. 172/1974 των αυτοτελώς και ανεξάρτητως απασχολούμενων επαγγελματιών στα οικεία ασφαλιστικά ταμεία γίνεται χωρίς καταβολή των προβλεπόμενων από τη νομοθεσία τους ασφαλιστικών εισφορών.

'Αρθρο 28.

1. Κατεξαίρεση για τα έτη 1984 και 1985 στους ασφαλισμένους του ΙΚΑ και στα μέλη οικογένειας τους που αναφέρονται στο άρθρο 33 του Α.Ν. 1846/1951 παρέχεται από το ΙΚΑ ιατρική περίθαλψη, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει σαράντα (40) τουλάχιστον ημέρες εργασίας είτε κατά το προηγούμενο της ημέρας της αναγγελίας της ασθενείας ή της πιθανής ημέρας τοκετού ημερολογιακό έτος είτε κατά το τελευταίο πριν από την αναγγελία 15μηνο, χωρίς όμως να συνυπολογίζονται στις παραπάνω 40 ημέρες εργασίας, εκείνες που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 15μήνου.

2. Κατεξαίρεση για τα έτη 1984 και 1985 στους ασφαλισμένους του ΙΚΑ καταβάλλεται επίδομα ασθενείας (άρθρο 35 Ν. 1846/1951) από το ΙΚΑ εάν πραγματοποίησαν ογδόντα (80) τουλάχιστον ημέρες εργασίας κατά το ημερολογιακό έτος το αμέσως προηγούμενο της αναγγελίας της ασθένειας ή κατά το προηγούμενο της αναγγελίας 15μηνο, χωρίς να συνυπολογίζονται στην τελευταία περίπτωση, στις παραπάνω 80 ημέρες εργασίας, εκείνες που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 15μήνου.

'Αρθρο 29.

Στο τέλος του άρθρου 4 του Ν. 1239/1982 «Διακανονισμός εξοφλήσεως οφειλών από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφαλίσεως αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοιν. Υπηρεσιών», προστίθεται η ακόλουθη διάταξη:

«Επί δίμηνο από της εκδόσεώς τους ισχύουν και τα αποδεικτικά του ΙΚΑ για την ασφαλιστική ενημερότητα των εξαγωγέων, για την καταβολή σ' αυτούς διαφορών τόκων».

Άρθρο 30.

1. Ο ανασφάλιστος διαζευγμένος σύζυγος (άνδρας ή γυναίκα) μπορεί να διατηρήσει σαν άμεσα ασφαλισμένος το δικαίωμα παροχών ασθενείας σε είδος, που είχε κατά το χρόνο λύσης του γάμου στο Δημόσιο ή στον ασφαλιστικό οργανισμό αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που ήταν ασφαλισμένος για παροχές ασθενείας ο άλλος σύζυγος, εφόσον συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) ο γάμος λύθηκε μετά τη συμπλήρωση του 35ου έτους της ηλικίας.

β) Δεν καλύπτεται άμεσα ή έμμεσα για παροχές ασθενείας από το Δημόσιο ή άλλο ασφαλιστικό φορέα.

2. Για τη διατήρηση του δικαιώματος των παροχών ασθενείας, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, ο ενδιαφερόμενος υποχρεούται στην καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών για τον κλάδο ασθενείας του φορέα που υπάγεται, λόγω της ιδιότητας του διαζευχθέντος συζύγου, ως εξής:

α) Οι ασφαλιζόμενοι στο Δημόσιο καταβάλλουν εισφορά σε ποσοστό 5% που υπολογίζεται στο σύνολο των μηνιαίων αποδοχών του εισαγωγικού βαθμού του τακτικού δημοσίου υπαλλήλου Κλάδου ΜΕ, που στερείται οικογενειακών βαρών.

β) Οι ασφαλιζόμενοι στον κλάδο ασθενείας ασφαλιστικών οργανισμών ή ταμείων υγείας ασφάλισης μισθωτών καταβάλλουν το άθροισμα της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη για τις παροχές σε είδος του κλάδου ασθενείας του ταμείου, που αναλογεί στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη.

γ) Οι ασφαλιζόμενοι στον κλάδο ασθενείας ασφαλιστικών οργανισμών ή ταμείων υγείας, που ασφαλίζουν αυτοτελώς απασχολούμενα πρόσωπα ή ελεύθερους ή ανεξάρτητους επαγγελματίες καταβάλλουν τις εισφορές που αντιστοιχούν στην κατώτερη ασφαλιστική κλάση ή τη μηνιαία ασφαλιστική εισφορά όπου δεν προβλέπονται ασφαλιστικές κλάσεις ή κατηγορίες.

3. Το ασφαλιστικό δικαίωμα ασκείται από τον ενδιαφερόμενο εντός έτους από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου.

Στην περίπτωση που το διαζύγιο εκδοθεί μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, το ασφαλιστικό δικαίωμα ασκείται εντός έτους από την ημερομηνία της τελεσίδικης έκδοσης της απόφασης του διαζυγίου.

4. Επέκταση των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου και σε άλλες περιπτώσεις διαζευγμένων προσώπων ρυθμίζεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού.

Άρθρο 31.

1. Οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α., των οποίων το συνολικό ποσό σύνταξης προσδιορίστηκε ή προσδιορίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα από την παρ. 3 του άρθρου 11 του Ν. 1405/1983, επανεντάσσονται από την έναρξη καταβολής της σύνταξής τους στην πλησιέστερη ασφαλιστική κλάση από αυτές που ορίζονται από την παρ. 1 του άρθρου 37 του Α.Ν. 1846/1951 με βάση το συνολικό ποσό της σύνταξής τους και το σύνολο του χρόνου της ασφάλισής τους.

2. Από 1.1.84 επανεντάσσονται σε ασφαλιστική κλάση οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α., των οποίων το συνολικό ποσό σύνταξης προσδιορίστηκε σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου 11 του Ν. 825/1978, όπως ίσχυαν πριν από την κατάργησή τους από το άρθρο 11 του Ν. 1405/1983.

Η επανένταξη γίνεται στην πλησιέστερη ασφαλιστική κλάση από αυτές που ορίζονται από την παρ. 1 του άρθρου 37 του Α.Ν. 1846/1951 με βάση το συνολικό χρόνο ασφάλισης και το κατά την 1.1.84 συνολικό ποσό σύνταξης, όπως αυτό προκύπτει με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Ν. 1405/1983.

Από την επανένταξη αυτή δε θίγονται δικαιώματα των συνταξιούχων κλάδου παροχών ασθένειας σε είδος και σε χρήμα ως προς τα οποία λαμβάνεται υπόψη η πριν από την επανένταξη ασφαλιστική κλάση κατάταξής τους.

3. Ανάλογη ρύθμιση μπορεί να γίνει και για τους άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Η ένταξη σε ασφαλιστικές κατηγορίες ή κλάσεις, όπου αυτή απαιτείται, για το χρόνο που αναγνωρίζεται από τους ασφαλισμένους και συνταξιούχους των ασφαλιστικών οργανισμών σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 6 του Ν. 1405/1983, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του αρμόδιου οργάνου του κάθε ασφαλιστικού οργανισμού.

5. Η φράση του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 6 του Ν. 1405/1983 «και του άρθρου 11 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α' 189)» αντικαθίσταται με τη φράση «και του άρθρου 11 του παρόντος».

Άρθρο 32.

1. Χρηματικές απαιτήσεις κατά του Ταμείου Ασφαλίσεως Τυπογράφων και Μισθωτών Γραφικών Τεχνών, οι οποίες αφορούν διαφορές συντάξεων που έχουν υπολογισθεί με το άρθρο 2 του Ν. 1276/1982 ή με τις διατάξεις που ίσχυαν πριν από την 1.9.1982, παραγράφονται εφόσον δεν έχουν αναγνωρισθεί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις μέχρι τη δημοσίευση αυτού του νόμου, έστω και αν δεν υπερβαίνουν τον καθορισμό που έγινε με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 1276/1982.

Δίκες που αφορούν τέτοιες απαιτήσεις καταργούνται.

2. Η παράγρ. 6 του άρθρου 2 του Ν. 1276/1982 καταργείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

Αναγνώριση υπολειπόμενου χρόνου για συνταξιοδότηση και λοιπά ασφαλιστικά θέματα.

Άρθρο 33.

1.α. Ασφαλισμένοι των οργανισμών κύριας ασφάλισης πλην ΟΓΑ, αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που έχουν συμπληρώσει σε έναν ή περισσότερους ασφαλιστικούς οργανισμούς, αθροιστικά, 2.700 ημέρες ασφάλισης, είναι άνω των 65 ετών και δεν παίρνουν ή δεν δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. ή άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης, μπορούν να ζητήσουν την αναγνώριση με εξαγορά του χρόνου ασφάλισης που υπολείπεται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος γήρατος σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του αρμόδιου οργανισμού.

β. Ως συνταξιούχοι οργανισμών κύριας ασφάλισης δεν θεωρούνται οι συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. και όσοι παίρνουν σύνταξη υπερηλίκων του Ν. 1296/1982.

γ. Για τον υπολογισμό του χρόνου που διανύθηκε σε οργανισμούς στους οποίους η ασφάλιση καθορίζεται σε μήνες ή έτη, ο ασφαλισμένος θεωρείται ότι πραγματοποίησε 25 ημέρες κάθε μήνα ή 300 ημέρες κάθε έτος.

2. Αρμόδιος οργανισμός για την αναγνώριση του χρόνου είναι εκείνος στην ασφάλιση του οποίου έχει υπαχθεί ο εργαζόμενος, αν έχει ασφαλιστεί σε ένα μόνο οργανισμό, ή εκείνος στον οποίο έχει πραγματοποιήσει τον περισσότερο χρόνο ασφάλισης κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, αν έχει ασφαλιστεί σε περισσότερους διαδοχικά οργανισμούς.

3. Το δικαίωμα που παρέχεται με τις πιο πάνω διατάξεις ασκείται μόνο σε έναν οργανισμό κύριας ασφάλισης.

4. Στην περίπτωση διαδοχικής ασφάλισης, το πιο πάνω δικαίωμα ασκείται με την προϋπόθεση ότι ο συνολικός χρόνος ασφάλισης σε όλους τους οργανισμούς που ασφαλίστηκε διαδοχικά ο κάθε ασφαλισμένος δεν επαρκεί για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης γήρατος σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας οποιουδήποτε από τους ασφαλιστικούς αυτούς οργανισμούς.

5.α. Όπου υπάρχει παράλληλη ασφάλιση το δικαίωμα αυτό παρέχεται εφόσον ο ασφαλισμένος έχει διακόψει οριστικά την απασχόληση και την ασφάλισή του και δεν θεμελιώνει δικαίωμα για σύνταξη σε κανέναν από τους οργανισμούς αυτούς.

β. Αν ο ασφαλισμένος δεν συμπληρώνει τις χρονικές προϋποθέσεις της παρ. 1 σε κανέναν από τους οργανισμούς που έχει ασφαλιστεί παράλληλα, μπορεί να μεταφέρει στον οργανισμό που έχει τον περισσότερο χρόνο ασφάλισης κατά την υποβολή της αίτησης τόσο χρόνο, όσος απαιτείται για τη συμπλήρωση των 2.700 ημερών ασφάλισης.

6. Χρόνος ασφάλισης για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού είναι εκείνος που σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του κάθε οργανισμού λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

7. Το δικαίωμα της αναγνώρισης ισχύει για 6 χρόνια από την ημερομηνία ισχύος του νόμου αυτού.

8. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται ανάλογα και στους ασφαλισμένους των οργανισμών επικουρικής ασφάλισης, εφόσον δεν παίρνουν ή δεν δικαιούνται σύνταξης από άλλο φορέα επικουρικής ασφάλισης.

Άρθρο 34.

1. Η εξαγορά του χρόνου που αναγνωρίζεται σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο γίνεται ως εξής:

α. Ασφαλισμένοι, που θα ασκήσουν το δικαίωμα αναγνώρισης σε οργανισμούς κύριας ασφάλισης μισθωτών και οργανισμούς επικουρικής ασφάλισης, θα καταβάλουν το άθροισμα του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη που ισχύει σε κάθε οργανισμό κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και που δεν μπορεί να είναι κατώτερο για μεν τους οργανισμούς κύριας ασφάλισης από το άθροισμα του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη για τον κλάδο συντάξεων του ΙΚΑ, για δε τους οργανισμούς επικουρικής ασφάλισης από το άθροισμα του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη για τον κλάδο ΙΚΑ — ΤΕΑΜ. Το ποσό της εισφοράς για κάθε ημέρα ασφάλισης που θα εξαγοράζεται υπολογίζεται με βάση το ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό θα ισχύει κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Όπου η ασφάλιση υπολογίζεται σε μήνες ή έτη για την εξεύρεση του αντίστοιχου ποσού της εισφοράς εφαρμόζεται ανάλογα η διάταξη του εδαφίου γ της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου.

β. Ασφαλισμένοι, που θα ασκήσουν το δικαίωμα αναγνώρισης σε οργανισμούς κύριας ασφάλισης που ασφαλίζουν αυτοτελώς απασχολούμενα πρόσωπα και ελεύθερους και ανεξάρτητους επαγγελματίες, θα καταβάλουν για κάθε εξαγοραζόμενο μήνα εισφορά ίση με το άθροισμα της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη για τον κλάδο συντάξεων του ΙΚΑ με βάση το 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη που θα ισχύει κατά την υποβολή της αίτησης και που δεν μπορεί να είναι μικρότερο της κατώτατης ασφαλιστικής κλάσης ή κατηγορίας που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κάθε οργανισμού ή της μηνιαίας τακτικής εισφοράς, όπου δεν προβλέπονται ασφαλιστικές κλάσεις ή κατηγορίες.

2. Ειδικότερα για την εφαρμογή των διατάξεων του εδαφ. β της παρ. 5 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφοι 4,5 και 6 του Ν. 1405/1983.

3. Το ποσό της οφειλής που προκύπτει από τον εξαγοραζόμενο χρόνο, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, εξοφλείται εφάπαξ.

Το συνταξιοδοτικό δικαίωμα γεννάται και η σύνταξη καταβάλλεται από την πρώτη του τέταρτου μήνα από την υποβολή της αίτησης για αναγνώριση, εφόσον το ποσό της οφειλής καταβληθεί εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης του οικείου οργανισμού, διαφορετικά από την πρώτη του επόμενου μήνα της εξόφλησης αυτής.

Άρθρο 35.

Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης των προσώπων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 33 του παρόντος νόμου, από τους οργανισμούς κύριας ασφάλισης μισθωτών και οργανισμούς επικουρικής ασφάλισης ως αποδοχές λαμβάνονται υπόψη το ημερομίσθιο ή το 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη με βάση τα οποία έγινε η εξαγορά. Προκειμένου για τους οργανισμούς κύριας ασφάλισης αυτοτελώς απασχολούμενων και ελεύθερων και ανεξάρτητων επαγγελματιών, που έχουν ασφαλιστικές κλάσεις ή κατηγορίες, ο χρόνος της εξαγοράς θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφαλιστική κλάση ή κατηγορία που αντιστοιχεί ή προσεγγίζει η εισφορά εξαγοράς. Κατά τα λοιπά για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης εφαρμόζονται οι ισχύουσες κάθε φορά συνταξιοδοτικές διατάξεις της νομοθεσίας του κάθε οργανισμού, πλην των σχετικών με την καταβολή κατώτατων ορίων σύνταξης διατάξεων.

Πάντως οι συντάξεις που θα υπολογιστούν σύμφωνα με τις διατάξεις του κάθε φορέα δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερες από τα κατώτατα όρια αυτού.

Άρθρο 36.

Τα πρόσωπα που θα συνταξιοδοτηθούν με προσμέτρηση του χρόνου ο οποίος θα αναγνωρισθεί με τις παραπάνω διατάξεις των άρθρων 33, 34 και 35 του παρόντος νόμου υπάγονται στην ασφάλιση του κλάδου ασθενείας του οικείου φορέα ασφάλισης, σύμφωνα με τις κάθε φορά ισχύουσες αντίστοιχες διατάξεις ασφάλισης συνταξιούχων κατά της ασθενείας.

Άρθρο 37.

1. Ασφαλισμένοι οργανισμών επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Κοιν. Ασφαλίσεων, που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. ή άλλους οργανισμούς κύριας ασφάλισης λόγω συμπληρώσεως των προϋποθέσεων του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 10 του Ν. 825/1978 ή άλλων διατάξεων περί υποχρεωτικής αποχώρησης από την υπηρεσία, μπορούν να ζητήσουν σύνταξη και από το φορέα επικουρικής ασφάλισης εφόσον έχουν συμπληρώσει 7.500 ημέρες ασφάλισης σ' αυτόν και το προβλεπόμενο όριο ηλικίας για την υποχρεωτική αποχώρηση από την υπηρεσία το οποίο σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 56ου έτους.

2. Το δικαίωμα αυτό μπορούν να ασκήσουν και όσοι έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί από κύριο φορέα, βάσει των παραπάνω διατάξεων, η καταβολή όμως της σύνταξης αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα υποβολής της αίτησης στον επικουρικό οργανισμό μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Άρθρο 38.

1. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου του άρθρου 6 του Ν. 1422/1984 προστίθεται η εξής διάταξη:

«Μπορούν επίσης να κωδικοποιηθούν και οι ισχύουσες διατάξεις κανονιστικών υπουργικών αποφάσεων και λοιπών κανονιστικών πράξεων που διέπουν τη λειτουργία του ίδιου κλάδου».

2. Το τρίτο εδάφιο του άρθρου 6 του Ν. 1422/1984 τροποποιείται ως εξής:

«Κατά την κωδικοποίηση αυτή επιτρέπεται η νέα διάρθρωση των κωδικοποιούμενων διατάξεων, η διάσπαση και η συγχώνευσή τους, καθώς και η διαμόρφωση και προσαρμογή της φραστικής διατυπώσεώς τους χωρίς να μεταβάλλεται η εν-

νοιά τους. Επιτρέπεται επίσης η απάλειψη των μεταβατικών διατάξεων που ισχύουν».

3. Στο τέλος του άρθρου 6 του Ν. 1422/1984 προστίθενται εδάφια τέταρτο και πέμπτο ως ακολούθως:

«Για τη διεξαγωγή του έργου της κωδικοποίησης συνιστώνται με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων ειδικές νομοπαρασκευαστικές επιτροπές. Με την απόφαση αυτή μπορεί να ορίζονται τα γενικά πλαίσια των εργασιών των επιτροπών αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Στους προέδρους, τα μέλη και τους γραμματείς των ομάδων εργασίας του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλεται αποζημίωση, που ορίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Υπουργού Οικονομικών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 754/1978. Η σχετική δαπάνη βαρύνει το Λογαριασμό Βελτιώσεως Κοινωνικής Ασφαλίσεως (Λ.Β.Κ.Α.)».

4. Η ισχύς του άρθρου αυτού αρχίζει από την ημερομηνία που ισχύει το άρθρο 6 του Ν. 1422/1984.

'Αρθρο 39.

1. 'Οπου από την ισχύουσα νομοθεσία των Ταμείων ή Κλάδων Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ ορίζεται ότι ο υπολογισμός των συντάξεων, βοηθημάτων, μερισμάτων και εφάπαξ παροχών γίνεται αυτόματα με βάση το βασικό μισθό ή τις τακτικές συντάξιμες αποδοχές (βασικός μισθός + χρονοεπίδομα), που ισχύουν κάθε φορά, θα συνυπολογίζεται και το ποσό της Α.Τ.Α., εφόσον γίνονται κρατήσεις πάνω σ' αυτή.

2. Σε περίπτωση αυτόματης αναπροσαρμογής των συντάξεων, βοηθημάτων και μερισμάτων των Ταμείων ή Κλάδων Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. με βάση το βασικό μισθό ή τις τακτικές συντάξιμες αποδοχές που ισχύουν κάθε φορά, το ποσοστό της ΑΤΑ θα προσαυξάνει, ανάλογα, το καταβαλλόμενο ποσό των παραπάνω παροχών.

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 1982, όπως και η με αριθ. 9019/295/25.1.82 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

'Αρθρο 40.

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 1296/1982 προστίθεται διάταξη που έχει ως εξής:

«Από την ισχύ του άρθρου αυτού τα παραπάνω πρόσωπα εξαιρούνται της ασφάλισης του ΙΚΑ, ύστερα από αίτησή τους, εφόσον υπάγονται σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης για άλλη επαγγελματική τους δραστηριότητα».

'Αρθρο 41.

Η παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 1384/1983 (ΦΕΚ 106 Α'), τροποποιείται ως ακολούθως:

«1. α) Μισθωτοί, που απασχολούνται σε επιχειρήσεις που αναφέρονται στην περ. α' του άρθρου 2 του Ν. 1384/1983, οι οποίοι λόγω της ειδικευμένης κλαδικής εργασίας τους είναι ασφαλισμένοι ή ασφαλιστέοι, βάσει της κείμενης προ της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού ειδικής κλαδικής νομοθεσίας, σε κλαδικούς φορείς επικουρικής ασφάλισης, μη συμπεριλαμβανομένου σ' αυτούς του ΙΚΑ - ΤΕΑΜ, εξακολουθούν να παραμένουν και να ασφαλίζονται στους ίδιους φορείς, εξαιρούμενοι από την ασφάλιση του ΕΤΕΜ.

β) Μισθωτοί, που μέχρι την 30.9.1983 ήταν ασφαλισμένοι σε διάφορα επικουρικά ασφαλιστικά Ταμεία, συμπεριλαμβανομένου και του ΙΚΑ - ΤΕΑΜ, ασφαλίζονται υποχρεωτικά στο ΕΤΕΜ από την 1.10.1984, αν έχουν μία από τις ειδικότητες ή ιδιότητες που αναφέρονται στην περ. β' του άρθρου 2 του Ν. 1384/1983.

γ) Καταξιρέτη μισθωτοί, που απασχολούνταν μέχρι την 30.9.1983 σε επιχειρήσεις των περιπτώσεων α' και β' του άρθρου 2 του Ν. 1384/1983 και είχαν ασφαλιστεί μέχρι την ημερομηνία αυτή σε οποιοδήποτε φορέα επικουρικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου και του ΙΚΑ - ΤΕΑΜ, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις πριν από τη δημοσίευση του παραπάνω νόμου, μπορούν με αίτηση - δήλωσή τους να παραμείνουν στην ασφάλιση του φορέα αυτού.

Η αίτηση - δήλωση πρέπει να υποβληθεί από τον ασφαλισμένο στο ΕΤΕΜ στο φορέα που παραμένει και στον εργοδότη μέχρι την 30.9.1984 και δεν μπορεί να ανακληθεί.

Ο χρόνος ασφάλισης στο ΕΤΕΜ από 1.10.83 μέχρι το μήνα υποβολής της αίτησης θεωρείται χρόνος πραγματικής ασφάλισης για κάθε περίπτωση στο φορέα επικουρικής ασφάλισης που παραμένει ασφαλισμένος και συνυπολογίζεται κατά τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης».

'Αρθρο 42.

1. Η προθεσμία υποβολής αιτήσεων για αναγνώριση χρόνου υπηρεσίας από το ΙΚΑ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του Ν. 825/1978, που ορίστηκε με την παρ. 3 του άρθρου μόνου του Π.Δ. 321/1979 «περί αναγνωρίσεως ως συνταξίμου παρά τω ΙΚΑ της υπηρεσίας των Δ/ντών Πολιτικών Κομμάτων», παρατείνεται για ένα εξάμηνο από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Στα πρόσωπα του άρθρου 17 του Νόμου 825/1978 περιλαμβάνονται και οι υπάλληλοι των πολιτικών κομμάτων με τον περιορισμό πάντοτε των δύο προσώπων.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 956/1979 εφαρμόζονται και για τα πρόσωπα των προηγούμενων παραγράφων, που θα ασκήσουν το σχετικό δικαίωμά τους μέσα στην προθεσμία της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

'Αρθρο 43.

Στο τέλος του άρθρου 30 του Ν. 1027/1980, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του Ν. 1275/1982, προστίθεται δεύτερη παράγραφος που έχει ως εξής:

«2. Εάν οι παραπάνω διοικητικές πράξεις εκδίδονται μετά από σύμφωνη γνώμη ή πρόταση του προτείνοντος οργάνου, μπορούν να έχουν αναδρομική ισχύ μέχρι την ημερομηνία που καθορίζει η απόφαση του προτείνοντος οργάνου, η οποία σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να υπερβεί το ένα έτος από την ημερομηνία λήψης της απόφασης, εφόσον δεν βαρύνεται ο Κρατικός Προϋπολογισμός και η οικονομική κατάσταση του οικείου οργανισμού το επιτρέπει.

Οι εκδοθείσες διοικητικές πράξεις από την ισχύ του άρθρου 7 του Ν. 1275/1982 και μετέπειτα, που αναφέρονται στην αύξηση των παραπάνω παροχών, ισχύουν από την ημερομηνία που καθορίζει η απόφαση του προτείνοντος οργάνου, εφόσον εμπίπτει στην παραπάνω προθεσμία».

'Αρθρο 44.

Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται η ακόλουθη διάταξη:

«Είναι πάντως δυνατή η ασφάλιση των παραπάνω προσώπων για τους κλάδους σύνταξης και ασθένειας με βάση Κανονισμό, ο οποίος θα ορίζει τον ειδικότερο κύκλο των προσώπων που θα υπάγονται κάθε φορά στην ασφάλιση, τον τρόπο και τη διαδικασία ασφάλισής τους που μπορεί να γίνεται και μέσω ασφαλιστικών συνεταιρισμών, τον τρόπο υπολογισμού και καταβολής των εισφορών και κάθε άλλη αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας λεπτομέρεια. Η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή για τα πρόσωπα που καλύπτονται από άλλο φορέα κύριας ασφάλισης της ημεδαπής ή της αλλοδαπής».

'Αρθρο 45.

Οι προβλεπόμενες προθεσμίες από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 6 του Ν. 89/1975 «περί απα-

ναλειτουργίας διαλυθέντων εργατοϋπαλληλικών και συνταξιουχικών επαγγελματικών σωματείων και ενώσεων, επιστροφής της περιουσίας των και άλλων τινών διατάξεων» και από τις διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 εδάφιο τρίτο του άρθρου 7 του Ν. 620/1977 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Α.Ν. 2682/1940 «περί ιδρύσεως του Ταμείου Προνοίας Αμίσθων Δικαστικών Κλητήρων» και άλλων τινών διατάξεων» παρατείνονται για ένα χρόνο από τη δημοσίευση του παρόντος.

'Αρθρο 46.

Στην ασφάλιση του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια και τα πρόσωπα που παρέχουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου κατά κύριο επάγγελμα εξαρτημένη εργασία με μισθό ως συντάκτες στη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών από την ημερομηνία προσλήψεώς τους.

'Αρθρο 47.

1. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 39 του Κανονισμού Κατάστασης Προσωπικού ΔΕΗ (ΚΚΠ/ΔΕΗ), που κυρώθηκε με το Ν.Δ. 210/1974 (ΦΕΚ 364), εφαρμόζονται και στους μισθωτούς της ΔΕΗ που τοποθετήθηκαν ή τοποθετούνται είτε με ανάθεση καθηκόντων είτε με διορισμό, ύστερα από παραίτησή τους, σε θέση γενικού γραμματέα υπουργείου ή άλλων δημόσιων υπηρεσιών ή σε θέση διοικητή ή υποδιοικητή της ΔΕΗ ή οργανισμών, που αναφέρονται στο άρθρο 8 του Ν. 1232/1982, όπως αυθεντικά ερμηνεύτηκε με το άρθρο 1 παράγρ. 6 του Ν. 1256/1982.

Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται και στην περίπτωση παραιτήσεως των εν λόγω μισθωτών από την οργανική τους θέση κατά τη διάρκεια της άσκησης των πιο πάνω καθηκόντων τους.

Ο από 21 Οκτωβρίου 1981 και εφεξής χρόνος, κατά τον οποίο τα πρόσωπα αυτά ασκούν τα παραπάνω καθήκοντα, θεωρείται χρόνος ασφάλισης στη ΔΕΗ με καταβολή από τους ίδιους της προβλεπόμενης εισφοράς ασφαλισμένου.

2. Ο χρόνος υπηρεσίας των παραπάνω μισθωτών της προαναφερόμενης θέσεις από 21 Οκτωβρίου 1981 και εφεξής λογίζεται για όλες τις συνέπειες ως πραγματική υπηρεσία στην οργανική τους θέση, που θεωρείται συνεχιζόμενη, έστω και αν μεσολάβησε παραίτηση από την οργανική τους θέση, πριν από την ανάθεση των παραπάνω καθηκόντων.

3. Κάθε άλλη διάταξη ή συμβατική ρύθμιση που αντίκειται στις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν εφαρμόζεται για τα πρόσωπα του παρόντος άρθρου.

'Αρθρο 48.

Η ισχύς των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6. 7, 8, 9 και 11 αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 1985, του άρθρου 10 μετά πενταετία από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και του άρθρου 14 από την 1η Οκτωβρίου 1984.

Τα υπόλοιπα άρθρα ισχύουν από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετική ημερομηνία στις επιμέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 31 Ιουλίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ	ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΒΑΡΦΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 2 Αυγούστου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ